

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Bellegambe è Societate Jesu Theologi,
Enchiridion Theologo Practicum Tripartitum, De Iubilæo
Ecclesiastico**

Bellegambe, François

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Pars Tertia. De Iubilæo extraordinario, seu duarum hebdomadarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42093

PARS TERTIA,

*De Jubilao extraordinario, seu
duarum hebdomadarum.*

SECTIO PRIMA.

DE DURATIONE, PUBLICATIONE, ET
CONDITIONIBUS JUBILÆI EX-
TRAORDINARIJ,

UÆST. I. *Quanto tempo-
re duret Jubilæum extraor-
dinarium?*

RESP. Communiter
durat duas septimanas,
post publicationem in quolibet loco
factam. Dico, *communiter*: Quia non-
nulli Pontifices concessere aliqua Ju-
bilæa, quæ longiori tempore dura-
bant; ut videre licet apud Gobatum
Tr. de Jubil. n. 63.

Q. 2.

P. 3. S. 1. De duratione, publ. &c. 123

Q. 2. Quot dies importent dua hebdomada concessa pro lucrando Jubilæo?

R. Licet nomen *hebdomada*, seu *septimana*, septem tantum dies significet; unde dua septimana in rigore tantum contineant quatuordecim dies: in re tamen morali maxima ratio habenda est communis sensus & usus hominum; secundum quem sensum & usum duas septimanas appellant quindecim dies.

Ex quo fit, ut dua septimana contineant tres dies Dominicas, ita ut prima censeatur initium prioris hebdomadae, postrema verò finis posterioris. Id ergo habet saltem benigna Doctorum interpretatio, accedente consuetudine Ecclesiae. Ita P. Joannes de Dicastillo, annos 25. Theologiam professus partim Tolerti & Murciae in Hispaniâ, partim Viennæ in Austriâ, *De Pœnit. tr. 9. disp. 2. n. 347.* qui & non semel spatium istius Jubilæi, expressè dicit esse 15. dierum: secutus Patrem Layman, qui *l. 5. tr. 7. c. 8. n. 7.* sic concludit:

F 2

Quam

Quamobrem apparet, quòd in hac materia favorabili, per duas hebdomadas, ad lucrandum Jubilæum designari solitas, 15. dies comprehenduntur, in quibus tres Dominicae sunt: quandoquidem Dominica ita considerari potest, ut non tantùm sit initium hebdomadis sequentis, sed etiam finis precedentis. Quâ consideratione, nos Germani uni hebdomada octo dies damus; at verò duabus hebdomadibus quindecim dare debemus. Sic Layman Theologiae & Juris Canonici scientissimus.

Eidem consentit Castropalao Hispanus, *rr. 24. pu. 12. §. 3. n. 2. de 15. diebus, & tribus Dominicis contentis in spatio duarum hebdomadarum.* Idem sentit Antonius Cottonius Italus, *l. 2. Controv. 12. n. 16. & 17. apud Gobatum n. 63.* qui postremâ editione anno 1681. dicit, non recordari se quòd fuerint minùs assignati, quàm 15. dies, illis duarum hebdomadarum 20. Jubilæis, quibus intra annos 56. fruitus est in diversis Episcopatibus, ex quo gestat

S. I. De duratione, publicat. &c. 125
gestat vestem Religiosam. Unde
subdit :

Hanc rationem indicendi Jubilæi
(nempe assignando 15. dies, seu tres
Dominicas) tutò sequentur, ut arbi-
tror, alii Antistites, veluti jam saltem
communem, nec ignoratam ipsismet
Nuntiis Apostolicis, utpote degentibus
in locis, in quibus est planè notorius hic
stylus.

Quindecim dies supponit Alphon-
sus Mendezius, Lusitanus, è Societa-
te J. E. S. U., Æthiopiæ Patriarcha,
in suâ Theologiâ Catecheticâ, l. 10. c. 8.
n. 14. Supponit semel & iterùm Bo-
nacina Mediolanensis, vir spectatissi-
mæ doctrinæ, de Indulgentiis : suppo-
nit & Bassæus v. Jubilæus : Raymun-
dus Bonal Doct. Gallus, Theolog. mo-
rali gall. sæpiùs editâ, tr. 28. lect. 52. &
53. n. 1. Simon Pourcé, Minimus Gal-
lo-Belga, libro gallico de Indulgentiis p.
2. c. 9. n. 18. Jubilæa extraordinaria
nuncupat 15. dierum.

Certè antiquiores nostri non me-

F 3 mi-

minerunt, in Belgio, in publicatione
Jubilæorum. duas hebdomadas aliter
intellectas quam spatium 15. dierum.
Et verò etiam Illustrissimus ac
R. mus D. de Choiseul-Praslain, Ju-
bilæum Innocentii XI. anno 1683. 13.
Aug. publicatum Romæ, publicavit
in hac suâ Diœcesi Tornacensi 1684.
in Januario, sicut inciperet die 23.
in quem incidebat Dominica tertia
post Epiphaniam, & finiretur 6. Fe-
br. in quem incidebat Dominica Se-
xagesimæ; atque ita durabat 15. dies
integros; ut etiam expressè ponebat
ipse Illustrissimus. Et anno 1694.
pro Jubilæo Innocentii XII. feliciter
Ecclesiam gubernantis, indicto Ro-
mæ 7. Septembr. 1693. & anno 1696.
pro Jubilæo ab eodem Pontifice in-
dicto Romæ 3. Decembr. 1695. utro-
que pro Pace obtinendâ, quam tan-
dem concedere dignatus est Dominus
Deus Author Pacis anno 1697. pro il-
lis, inquam Jubilæis indicti sunt dies
15. in pluribus Belgii Diœcesibus, et-
iam Trevirensi. Nec

Nec parum ad id etiam facit, quod Gregorius XIII. declaraverit ad instantiam Patrum Societatis JESU, posse intra Dominicam tertiam fieri confessionem & communionem, reddens rationem, quòd dies Dominica habetur pro complemento hebdomadæ transactæ, in qua jejunatum est; ut refertur apud Dianam p. 2. tr. 1. miscel. R. 28. qui & id tenet cum aliis non paucis: & est talis usus Fidelium, ait Card. de Lugo, De Pœnit. disp. 27. n. 107. qui n. 106 dicit contra P. Joannem de Salas, primâ Dominicâ, quâ indicitur Jubilæum, posse fieri confessionem & absolvi à reservatis, citatque Filliucium Pœnitentiarium, cujus verba referemus Sect. 10. q. 3.

Et debet ita fieri (pergit Lugo) juxta Ecclesiæ morem, quæ hebdomadam semper incipit à die Dominicâ, unde sequentem diem appellat Feriam secundam; quia illa jam est secunda hebdomadæ dies. Cùm ergo assignet unam hebdomadam singulis ad lucrandum Jubilæum, debet intelligi de

128 P. 3. De Jubileo extraordinario.
hebdomada Ecclesiasticâ, qua incipit à Do-
minicâ. Hæc Lugo.

Facit & plurimum pro 15. diebus
intelligendis per duas hebdomadas,
quòd Jubilæum Alexandri VIII. an-
no 1691. cœperit Romæ 18. Novem-
bris, in quem diem incidebat Domi-
nica 24. post Pentecosten, & finierit
2. Decembris, in quem diem incide-
bat Dominica prima Adventûs, at-
que ita comprehenderit 15. dies. Ita
de duratione illius Jubilæi, unus è
Nostris in Romano Collegio tunc
commorans, rescripsit cuidam Patri
Collegii Insulensis. Atque idem ille
Româ in Gallo-Belgicam redux, mi-
hi roganti confirmavit anno 1694.
sub exuntem Septembrem: addi-
ditque tantundem durasse Jubilæum
anno 1693. ab Innocentio XII. indi-
ctum.

Denique rogatus unus è Patribus
Deputatis à nostrâ Provinciâ Gallo-
Belgicâ ad Comitata generalia Romæ
habenda anno 1696. ut dignaretur
inqui-

inquirere Romæ à Patribus nostris, quot dierum soleat esse Romæ Jubilæum, an non 15. dierum completorum? Reversus inde, retulit mihi, esse 15. dierum.

Q. 3. Quorum est publicare ista Jubilæa?

R. Romæ publicat, seu publicari facit, qui solus concedit, Summus Pontifex. Idem gravibus verbis præcipit omnibus Ecclesiarum Prælati, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel, iis deficientibus, illis qui curam Animarum exercent; ut per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca, publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Q. 4. Quando nam debeant Ordinarii publicare Jubilæum?

R. Solent Pontifices præcipere & mandare illis, ut cum Jubilæi Litterarum transsumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, statim absque

130 P. 3. De Jubileo extraordinario.
ullâ morâ, retardatione, &c. nempe
moraliter & civili modo, publicari
faciant, designent Ecclesias visitan-
das, &c. ut ad. q. præc.

Nihilominus, si absque rationabili
causâ diutiùs differrent Ordinarii
publicationem, videtur valiturum
etiam tunc Jubilæum: neque enim
Bullæ usquam indicant, illam prope-
ratam Jubilæi publicationem esse
conditionem necessariam ad lucrân-
dum Jubilæum; qualis conditio est
executio operum in Bullis præscri-
ptorum.

Possunt verò Ordinarii duas Jubi-
læi hebdomadas curare inchoari quo-
cumque die septimanæ, prout occur-
sus Festorum, aut alia prudens ratio
suggererit. Siquidem Bullæ nihil hîc
determinant: convenit tamen ita
inchoari illas hebdomadas, ut prima
incipiat à Festo, & secunda desinat in
Festo. Gobat n. 69. & seqq.

Q. 5. An publicatio ista debeat fieri eor-
dem tempore pro tota Diœcesi?

R. Ita

R. Ita planè existimat Illustrissimus Dominus Pax Jordanus, *Elucubr. volum. 1.* sic scribens: Ex verbis illis, *per suas Ecclesias, Diœceses, Oppida, Terras, &c.* manifestè apparet, eodem tempore publicationem faciendam pro Civitate & Diœcesi: non autem, ut alicubi factum memini, elapso tempore Civitatis, publicare pro Diœcesi; hoc enim directè censetur contra intentionem Papæ, verbis supra dictis expressam. Hæc sapientissimus Episcopus, laudatus à Gobat n. 71.

Verùm, cùm Pellizarius *Tract. de Monialibus cap. 9. n. 21. §. An autem Ordinarius &c.* scribat, quòd in aliquibus Diœcesibus non publicatur eodem tempore pro incolis Civitatis, & pro degentibus in Oppidis & Villis, sed pro his solùm publicatur post elapsam unam hebdomadam à die, quâ fuit publicatum pro incolis Civitatis (idque, etiamsi eodem tempore posset commodè publicari tam pro Civitate, quàm pro Oppidis

132. P. 3. De Jubilæo extraordinario.
ac Villis illius) & aliàs in Bullâ Jubilæi dici soleat, ut Ordinarii *statim absque ullâ morâ &c. publicent & publicari faciant* Jubilæum: & hoc ex aliquâ causâ occurrente dictis Ordinariis, præbente justam causam interpretandi clausulam illam *statim* cum aliquâ latitudine; indeque inferat Pellizarius, videri quòd Ordinarius quoad Moniales possit paulò tardius publicare Jubilæum ad effectum ut commodius ac utilius uti possint beneficio Confessarii extraordinarii, ex interpretativo consensu Papæ Jubilæum concedentis; maximè cum clausula illa *statim &c.* in Litteris Jubilæis excludat negligentiam Ordinariorum, non autem dilationem temporis ex causâ, ut notavit Bordonus ab ipso Pellizario consultus, qui cum eo sentit unà cum Baldello, Polacco, & aliis doctis Recentioribus itidem consultis: Prætereà cum intelligam ita fieri alibi, & certissimâ atque experimentalî notitiâ sciam
ita

ita factitari à quodam Ordinario, publicante scilicet Jubilæum prius in uno loco, postea in alio;

Hæc, inquam, cum ita sint, non videtur reprobandus mos iste publicandi Jubilæum diversis temporibus in diversis locis ejusdem Diœcesis. Caterùm altera praxis publicandi simul respectu totius Diœcesis, est communissima, & videtur conformior menti concedentis.

Q. 6. Quid concedant? quid præscribant Bullæ Jubilæi extraordinarii?

R. 1. Concedunt Indulgentiam plenariam, facultatem eligendi Confessarium, qui à peccatis & censuris omnibus absolvat, & vota commutet.

R. 2. Nullas Indulgentias aut facultates auferunt, aut suspendunt.

R. 3. Præscribere solent Processionem, aut visitationem Ecclesiæ vel Ecclesiarum, Orationem in illâ vel illis, Jejunium, Confessionem, Communionem, Eleëmofynam.

Q. 7. An possit Ordinarius plura præscribere pro consequendo Jubileo, quam Pontifex præscripserit?

R. Negativè, cum communi: neque potest arctare libertatem, v. g. præscribendo ut fiat Communio tali Feriâ, ut omnes faciant omnia opera intra unam tantùm hebdomadam, &c. Neque enim inferior potest tollere, aut minuere favores & privilegia concessa ab ejus Superiore, præsertim alicui Communitati. Argum. Cap. Cùm inferior, de Major. & Obed.

Unde, si fortè Ordinarius arctasset limites positos à Summo Pontifice, possent nihilominus Diocesani lucrari Jubilæum, modò faciant ea, quæ, quo tempore & modo Pontifex concessit & præscripsit.

Q. 8. An possit Superior Communitatis Religiosa decernere, ut omnes sibi subditi eadem septimanâ peragant opera requisita?

R. Posse, atque adeò præcipere, exigente utique recto ordine disciplina

S. 2. De subjecto, seu capaci. 135.
plina domestica, vitæque communis
uniformitate, tantoperè à Summis
Pontificibus commendatâ. Atque id
statuere potest pro suis domesticis
Paterfamilias. Pourné, De indulg. p. 2.
c. 8. n. 10. cum Bordonio.

Similiter potest Superior injunge-
re, ut unicam ex Ecclesiis disjunctivè
designatis visitent, eamque Monaste-
rio viciniorem, ne diutius absint,
evagentur, &c.

SECTION II.

DE SUBJECTO, SEU CAPACI JUBILÆI.

QUÆST. I. *Quis lucrari possit Jubi-
læum?*

RESP. Omnis & solus Christianus,
rationis compos, non ligatus excom-
municatione majore; ut habet com-
munis: quia hæc privat communions
bonorum spiritualium. Solet tamen
concedere Pontifex facultatem quocumque
absolvendi ab omni censurâ,
exce-

136 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
exceptis iis qui ab ipsomet Pontifice
& Apostolicâ Sede, vel ab aliquo
Præfato, seu Judice Ecclesiastico, ex-
communicati, suspensi, interdicti, &c.
declarati, vel publicè denunciati fuis-
sent, nisi infra tempus Jubilæi satisfac-
cerint, aut cum partibus concordave-
rint.

Ut autem lucretur quis Jubilæum,
exequi debet opera omnia præscri-
pta, eo modo & tempore, quo injun-
git Pontifex concedens. Quare Bul-
lam Jubilæi consulat, ut quid inten-
datur & præscribatur pro illo conse-
quendo, intelligat, & conformiter
exequatur.

Q. 2. An sit capax Jubilæi, qui non
fuerit præsens publicationi?

R. Si initio non fuerit præsens in
loco, ubi publicatum est Jubilæum,
si tamen postea adveniat, ubi publi-
catum est, potest ibi lucrari Jubilæ-
um. Quia per præsentiam statim ac-
quirit jus ad illud lucrandum, cum
promulgatio semper perseveret.

Unde,

Unde, licet adveniret feriâ quinquatâ, posset petere & obtinere commutationem jejunii feriæ quartæ in aliud opus, & profequi faciendo alia opera requisita. Quod etiam verum crederem (ait Card. de Lugo n. 125. & meritò) licet ipso Sabbatho adveniret: Quia tunc potest commutatis jejuniis subrogare alia opera, visitare Ecclesias, ac confiteri, & die sequenti Eucharistiam sumere.

Q. 3. An, qui tempore publicationis Jubilæi, ex invincibili ignorantia illius notitiam non habuerit, possit transacto tempore lucrari intra duas hebdomadas à die notitiæ?

R. Aliqui approbatî à Dianâ p. 3. tr. 4. R. 151. §. Notandum, & Cotonius cum aliis apud Gobatum Tr. de Jubil. n. 65. & 91. sine; item Alloza v. Indulgentia, Sect. 4. n. 19. Busenbaum De satisfact. per Indulg. sub finem, Arsdekin, affirmant. Verùm Lugo n. 119. dicit, nunc, stante clausulâ Bullæ, non posse: Quia solis navigantibus & iter

& iter agentibus conceditur prorogatio: cæteris autem impeditis conceditur, ex facultate Confessarii, operum prorogatio vel commutatio.

Q. 4. *An Civis Insulensis extra Diocesim existens, dum in ea promulgatur Jubilæum, possit, elapso ipsius Jubilæi tempore reversus, idem lucrari Insulis?*

R. Affirmativè, si fuerit absens tanquam peregrinus, seu navigans aut iter agens. Patet ex verbis Bullæ, quibus concedit Pontifex ut navigantes aut iter agentes, cum primùm sese ad sua domicilia receperint, peractis iis quæ præscribuntur, visitatâ Ecclesia Cathedrali, vel Majori, aut Parochiali loci ejusdem domicilii; eandem Indulgentiam consequi possint & valeant.

Perly *Cum primùm*, non prohibetur quò minùs quis, post suum reditum, duas hebdomadas integras, à reditu suo proximas, seligat sibi perficiendis operibus præscriptis. Nam Pontifex vult ut unusquisque habeat
dua.

S. 2. De *subjecto, seu capaci.* 139

duarum hebdomadarum spatium, in quo cum quiete & devotione possit se preparare; inquit Lugo n. 123. & cum eo Gobat n. 88.

Quare, licet in loco publicationis fuisset per totam primam hebdomadam, & in dimidio secundæ hebdomadæ iter agat; poterit, finito itinere, Jubilæum lucrari. Item, licet ultimo die primæ, vel secundæ hebdomadæ, iter ingrediatur: Quia nec tunc habet hebdomadam completam, ad quietem & devotionem requisitam. Lugo *ibid.* Gobat n. 90.

Q. 5. *An teneatur ratione Jubilæi quis differre iter?*

R. Negativè. Nam Bulla sine distinctione offert gratiam iter agentibus. Gobat *ibid.* *sub finem.*

Q. 6. *An omnes peregrini & advenæ potiri possint Jubilæo concesso illi loco, in quo versantur?*

R. Affirmativè. Probat praxis: & quidem, sive perveniat ad istum locum ante, sive primùm post publicationem.

Ratio

Ratio est : Quia per præsentiam tuam in isto loco, statim acquiris jus; eum promulgatio facta perseveret semper, proindeque habeat tantas vires, quantas, si fieret præsentem te. Lugo n. 126. Gobat n. 87. & 90.

Unde, si tantum per medium diem peregrinus aut viator intra binas hebdomadas fueris in loco, in quo promulgatum est Jubilæum, poteris perinde ut incolæ loci, partem aliquam, v. g. visitationem Ecclesiarum, elemosynam, &c. perficere, reliqua autem opera alibi, continuando tuum iter, aut petere commutationem, si impedimentum occurrat.

Q. 7. An possit quis lucrari bis Jubilæum, semel in primâ, & iterum in secundâ hebdomadâ, utraq; septimanâ præstando opera præscripta?

R. Filliucius tr. 8. n. 261. respondet cum Navarro Natab. 32. n. 46. Henriquez l. 7. c. 11. n. 1. Sa v. Indulgentia n. 6. probabilius videri quod possit, præcipuè quia beneficium Principis tertio

tertio non præjudiciale latissimè interpretandum est; & quia istud magis favet Fidelium pietati, devotioni, & sensui: Quia tamen, inquit, hoc mense Majo anni 1620. declaravit sacra Congregatio, tantùm semel acquiri Indulgentiam per Jubilæum, & semel tantùm à casibus absolvi quempiam posse; huic declarationi standum erit. Ita ille, qui & n. 278. dicit, referri Clementem VIII. idem declarasse.

Nihilominus, quia nihil authenticè de istâ utrâque declaratione innouit, cum & Sanctarellus ac Lezana, qui postea ipsi quoque Romæ scripserunt, nihil de illâ sciverint, ipseque Lugo, De Pœnit. disp. 27. n. 121. & seq. tacitè fateatur, se de eâ nihil scire, & asserat probabilem esse sententiam affirmantem Navarri, Henriquez, & aliorum multorum apud Dianam p. 3. tr. 4. R. 151. Asserunt Amicus, De Pœnit. disp. 20. n. 243. Pourné lib. gallico De Indulg. p. 2. c. 9. sine, Gobat. n. 92. & 478. cum eodem Navarro, San-

142 P. 3. De Jubilao extraordinario.
Sanctarello, Lezanâ, Dianâ p. 5. tr. 12.
R. 28. & aliis multis, videri probabili-
liorem affirmativam, cum sit conformior Bullæ, quæ non restringit ad
unam vicem. Et ita etiam tenent
Lessius in 3. p. De Indulg. dub. 9. citans
Angelum, Rosellam, & alios; Præpo-
fitus n. 96. Pellizarius Tract. de Moni-
libus c. 9. n. 20. §. Moneo 12. De Rho-
des Sect. 5. n. 5. Arsdekin.

Et hæc sententia affirmans, maxi-
mè vera est in casu, quo, obtento in
tuâ Patriâ Jubilæo, accedens ad alium
locum, in quo illud celebratur, denuò
perficis opera præscripta. Diana p. 3.
supra, cum Sanctarello, & Ugolino :
Gobat n. 94. contra De Lugo n. 122.
& Allozam v. Indulgentia Sect. 4. n. 19.
qui tamen n. 20. & ipse Lugo, ad-
mittunt, si nolueris Jubilæum in
patriâ consequi, posse te in aliâ, ubi
promulgatum est, opera præstando
lucrari.

Rectè autem pro praxi, valdè no-
tandum monet Dicastillo, De Pœnit.
tr. 9.

tr. 9. disp. 2. n. 340. quòd, cum sententia de obtinendo bis Jubilæo sit certò & solidè probabilis, atque ad absolutionem tum à censuris, tum à peccatis sufficiat sententia certò & solidè probabilis, (ut etiam ipse docuit tr. 8. disp. 10. dub. 8. & nos P. I. Sect. 1. q. 9. R. 2.) valitura sit absolutio.

Q. 8. Quid de aliis Indulgentiis in forma Jubilæi concessis, seu plenariis?

R. Eadem pro illis, quæ pro Jubilæo, militat ratio; adeoque videntur posse etiam bis seu sæpiùs obtineri, bis aut sæpiùs repetitis operibus injunctis. Gobat n. 95. & 134.

Excipe, nisi Pontifex addat limitationem; prout addidit in illâ, quam sub finem anni 1646. dedit Societati JESU, dicens posse tantùm semel obtineri. Similiter in Indulgentiâ plenariâ, quæ in templis ejusdem Societatis viget triduo Antecineralium, addiderunt Innocentius X. ejusque Successores, non nisi semel posse ab ullo obtineri.

Et

Et Sacra Congregatio Indulgentiis sacrisque Reliquiis præposita, Decreto edito 7. Martii 1678. probante Summo Pontifice, sancivit, semel duntaxat in die plenariam Indulgentiam in certos dies Ecclesiam visitantibus concessam, aut aliud pium opus peragentibus, lucriferi.

Q. 9. An lucratus Indulgentiam Jubilei primâ hebdomadâ, possit (suppositâ opinione, quòd possit bis obtineri repetendo opera præscripta) secundâ lucrari pro Defunctis, seu, iis applicare?

R. Negativè. Nulla enim Indulgentia potest (saltem authoritate æquè efficaci ac Pontificiâ) applicari Defunctis, nisi Author illius faciat expressè potestatem applicandi. S. Thomas in 4. dist. 45. q. 2. ar. 3. *questiunt.*
2. Pontifex autem nullam facit potestatem Indulgentiam istam applicandi Defunctis. Navarrus, *De Jubil.* Notab. 22. n. 1. Gobat, *De Jubil.* n. 331. & *De Indulgentiis* n. 266.

Petes, cur addiderim parenthesi,
saltem

saltem auctoritate aequè efficaci ac Pontificiâ?

R. Quia Gobat, De Indulg. P. 2. cap. 21. quamvis nullum praviura Authorem reperisset, qui tractaret, An non posset quis privatâ propriâque auctoritate, suammet Indulgentiam Deo pro Defunctis aequè offerre, ac potest jejunia, disciplinas, &c. & assereret; ipse tamen aliquando respondit, videri id fieri posse licitè & fructuosè, non quidem applicatione, infallibilem (ex ordinariâ Dei lege) effectum habente, ac fundatâ in potestate Pastoralis, seu Clavium; sed applicatione fundatâ in solâ Dei liberali acceptatione, & quæ etiam pendeat ab iis conditionibus, à quibus efficaciam orationis pendere tradunt Doctores, post S. Thomam 2. 2. q. 83.

Isti autem Resolutioni speciatim refragati sunt Diana, Cottonius, & Burghaber, Centur. 1. casu 72. quorum tamen rationibus conatur satisfacere Gobatus, & rem ulteriùs aliis exami-

G

nan-

146 P. 3. De Jubileo extraordinario.
mandam remittit. Idem Gobatus *cap.*
seq. pulchrè ostendit, quomodo De-
functis applicari possint, & prodesse
Indulgentiæ.

Q. 10. *An peccet, qui omittit lucrari
Jubileum?*

R. 1. Qui omittit ex contemptu,
peccat mortaliter; sicut qui contem-
nit Consilia Evangelica, & ex con-
temptu illa non servat.

R. 2. Qui omittit ex causâ gravi &
rationabili, non peccat. Ubi enim non
est lex, nec prevaricatio. Rom. 4. 15.

R. 3. Omittere ex quadam animi
remissione aut negligentia, non vide-
tur (inquit Suarez to. 4. de Relig. De
Instituto Soc. JESU, l. 9. c. 5. n. 15.) esse
per se, & ex objecto, ullum peccatum: sicut
nec omittere Divina Consilia. Tamen, mo-
raliter loquendo, si homo sciens & videns,
ac directâ voluntate omittat, vix fiet sine
ullâ culpâ, vel quia est quasi prodigalitas
quadam bonorum spiritualium; vel quia
turpis est pars, quæ non consentit toti:
quod etiam moraliter non fit sine aliquo
scanda-

scandalo; vel quia homo est nimis negligens in subveniendo spiritualiter communi bono, propter quod tales gratiæ conceduntur. Hactenus Suarez.

SECTIO III.

DE MODO, TEMPORE, ORDINE, ET
LOCO EXECUTIONIS OPERUM
PRÆSCRIPTORUM.

QUÆST. I. An opera præscripta debeant perfici ab eo, qui lucraturus est Jubilæum, sic ut non possint per alium fieri pro illo?

R. Ita debere fieri. Navarrus, *Notab.* 22. n. 2. Suarez, *to. 4. in 3. p. disp. 52. Sect. 7.* Filliucius, *tr. 8. n. 161.* Lugo, *disp. 27. n. 86.* & alii communiter.

Ratio est: Quia non est à proprietate verborum recedendum. *L. Non aliter, ff. De Legatis & Fideicommiss. 3.* Propriè autem & verè non jejunit, orat, confitetur, communicat, visitat

Ecclesias, qui non per se, sed per alium ista facit. Eleëmofynam tamen sufficit dare per famulum : quia ita faciens, censetur moraliter & propriè dare.

Q. 2. Quando nam sint peragenda opera?

R. Intra tempus præscriptum in Bullà hujus Jubilæi, adeoque intra duas hebdomadas: communiter enim pro isto conceduntur duæ tantùm septimanæ. Confessionem tamen posse fieri uno alteròve die ante inchoationem Jubilæi, censent Layman & alii, ut dicitur *Sect. 7. q. 3.*

Q. 3. An omnia opera præstari debeant intra unam eandemque septimanam?

R. Affirmant Henriquez *l. 7. c. II. n. 2.* Sanctarellus *c. 7. d. 1.* & alii: & hæc quidem sententia est omninò tutior, & ferè Fidelibus in praxi, & suadenda, eamque in suis Diplomatibus publicationis Jubilæi sectantur aliqui Ordinarii, exprimentes omnia opera peragenda esse intra unam eandem septimanam.

Ni-

Nihilominus probabilior est opinio contraria: quam cum aliis tenent Layman c. 8. n. 10. Bonacina, De Sacram. disp. 6. q. 1. pu. 5. n. 34. Joannes Præpositus n. 87. Petr. Marchantius, Tribun. Sacram. to. 1. tr. 2. tit. 2. q. 10. dub. 12. sine, Diana, p. 3. tr. 4. R. 153. & p. 5. tr. 12. R. 24. apud quem testatur Naldus, respondisse consultos Patres sacre Pœnitentiariæ, posse partem operum impleri in primâ hebdomadâ, & partem in secundâ.

Certè ex verbis Bullarum, saltem recentiorum, adeoque & novissimarum Innocentii XII. videtur solùm haberi, jejunia, & confessionem, ac communionem, faciendâ intra unam eandemque septimanam; (de his tamen aliquid postea, agendo de singulis) cætera verò, scilicet visitationem Ecclesiæ, & orationem, atque eleëmofynam, posse fieri alterâ.

Q. 4. Quibus diebus perficienda sint opera?

R. Iis, quibus mandantur. Doctores

150 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
communiter. Quare non satisfaceret,
qui non feriâ quartâ, sed feriâ quintâ
jejunaret: quia Bulla exprimit jejunia
feriæ quartæ, sextæ, & sabbathi.

Q. 5. Quo ordine peragenda opera?

R. Eodem, quo mandantur. Vix
tamen unquam præscribitur certus
ordo operum inter se, nisi quandoque
in Confessione & Communione, ut
dicetur suis locis. Quare communi-
ter nil interest, utrum præscriptorum
operum alteri præponatur.

Unde, etsi (inquit Layman cap. 8.
n. 7. §. Nunc probatur) in Bullâ Pontifi-
ciâ dicatur, ut qui de peccatis confessi,
trina jejunia, eleemosynam, & Ecclesiæ
visitationem peregerint, Indulgentiam lu-
crentur: commodus tamen, & valdè usi-
tatus sensus est, ut, si hæc omnia quocum-
que tandem ordine impleta fuerint, Indul-
gentiam consequi liceat. Atque similes lo-
quendi modos reperies in L. ult. ff. Man-
dati, & Cap. Licet ex quadam, De testi-
bus.

Q. 6. Quo in loco præstanda sint opera?

R.

R. Etsi securius sit, in loco promulgationis Jubilæi, opera omnia perficere: tamen absolute, dummodò fiat visitatio Ecclesiarum designatarum in illo loco, reliqua opera præstari possunt alibi.

Ratio est: Quia in formâ concessionis nullo modo præscribitur, omnia opera præstanda esse in loco, ubi Jubilæum fuerit publicatum; neque id expediens esse videbatur: cum nullam specialem dignitatem opera in-juncta acquirant ex eo quòd in loco publicationis fiant potius quàm in alio: eundem siquidem finem retinent consequendi Jubilæi. Layman c. 8. n. 11. Bonacina diss. 6. de Indulg. q. 1. pu. 5. n. 35. Castropalao pa. 12. §. 3. n. 21. Lugo n. 124. & seqq.

Q. 7. Quid, si Dicesanus Tornacensis, statim post promulgationem Jubilæi in Diocesi Tornacensi, incipiat partem operum exequi, & nondum omnibus peractis, veniat in locum Diocesis Atrebatensis, puta Armenteriam, ubi etiam sit promulgatum,

152 P. 3. De Jubileo extraordinario.
ibique reliqua exequatur; An lucrabitur
Jubilæum?

R. Si solùm visitaverit Ecclesias designatas ab Ordinario Tornacensi, potest reliqua omnia peragere in Diœcesi Atrebatensi, uti & alibi, etsi nondum esset ibi promulgatum; & ita lucrari Jubilæum. Si in eâdem Diœcesi Tornacensi jejunavit quidem feriâ quartâ, aut etiam feriâ sextâ, & ibidem fecit eleëmofynam, sed Ecclesias illic designatas non visitavit; visitandæ erunt Ecclesiæ designatæ ab Ordinario Atrebatensi, si pro Jubilæo designandæ sint; & repetendæ erunt jejunia & eleëmofyna, quæ in Tornacensi facta fuerint, aut petendæ commutatio: quia promulgatio Atrebatensis non dat illi jus lucrandi Jubilæum per opera alibi præstita ante præsentiam sui in loco promulgationis. Quòd si in Atrebatensi promulgatum non esset, aut si expirasset tempus, nihil obtinebit. Poterit tamen reversus in suam Diœcesim Tornacensem

nacensem, lucrari jubilæum eâ ratione, quâ alii iter agentes, ut dictum est Sect. 2. q. 4. Vide Lugon. 127. Gobat. n. 90.

SECTIO IV.

DE PROCESSIONIBUS, VISITATIONE ECCLESiarUM, ET ORATIONE.

QUÆST. I. *An sit gravis obligatio indicendi Processiones? & quotæ?*

RESP. I. Si Pontifex in Bullâ Jubilæâ, ut Innocentius X. anno 1648. in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiat atque mandet Ordinariis locorum, & curam Animarum exercentibus, ut Cleris & Populis sibi subjectis solemnes Processiones & Supplicationes indicant; haud dubiè mortaliter delinqueret Ordinarius, aut, eo deficiente, curam Animarum exercens, qui nullam indiceret. Patet ex gravitate præcepti & materiæ, praxi etiam receptâ. Non

G s

vide-

154 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
videtur tamen idcirco periclitaturum Jubilæum: Quia Jubilæum non offertur sub conditione indicende Processionis; & quia nemo absolute tenetur interesse Processioni, sed tantum sub disjunctione, ut mox dicam ad Q. 2.

R. 2. Et si bulla mander singulis Ordinariis, ut Processiones indicant; absolute tamen videtur sufficere, si unam indicant, nisi Bulla exprimat plures. Tum quia, ut in illâ Bullâ Innocentius loquens de Fidelibus extra Romanam existentibus, ait: *Qui Processioni indicende, & agenda interfuerint:* tum quia talis videtur esse praxis plurium locorum, teste Gobato n. 121. qui dicit, penes se esse duo Diplomata duorum Episcoporum Diœcesis Brixienſis, quibus notificantur Parochis, &c. Jubilæa Pontificia; & tamen non jubentur Parochi instituere, nisi unam Processionem.

Nec obstat, quod Bulla jubeat iudici Processiones. Nam si à singulis Parochis

rochis indicantur siugula, possunt rectè dici esse indictæ Processiones in plurali numero.

Q. 2. An, & quomodo oporteat interesse Processioni ?

R. 1. Nemo absolutè tenetur interesse. Nam Bullæ ita loquuntur : *Qui Processioni interfuerint, aut Ecclesias &c. visiterint.* Sufficit itaque alterutrum.

Nota, quòd si Pontifex decernat quidem Romæ Processionem, vel visitationem ¶ Ecclesiarum, aut saltem unius Ecclesiæ, aliis autem extra Romanam existentibus nullam injungat Processionem, sed solum visitationem Ecclesiæ aut Ecclesiarum, ab Ordinario designandarum (ut in Bullis Innocentii XII. & in aliis multorum Prædecessorum ;) attamen Ordinarius ad promovendam pietatem decerneret Supplicationem : quitali Processioni interesset, non liberaretur ab obligatione visitandi Ecclesiam : Quia videlicet Pontifex

156 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
statuit non Processionem, sed visita-
tionem Ecclesiæ.

R. 2. Qui interest Processioni, de-
bet, ut satisfaciatur, interesse devotè, ut
expressè habent Bullæ Innocentiæ
XII. & aliæ.

Q. 3. An sufficiat antecedere, an verò
Crucem debeat sequi lucraturus Jubi-
læum?

R. Sufficit sequi vel antecedere
Clerum: Quia, moraliter loquendo,
censetur conficere unum corpus sup-
plicationis. Et talis etiam est praxis.

Q. 4. An sufficiat, aliquanto tempore
ante vel post supplicationem, spatium de-
currere Processionis?

R. Sufficit, modò non sit nimia in-
tercapedo inter Clerum & præceden-
tes vel subsequentes, ita, ut possit dici
unum corpus morale supplicationis:
de quo corpore non videntur esse,
qui aliquot horas præcedunt, vel
subsequuntur; videntur autem esse,
qui unâ plateâ, vel uno quadrante
distant plus minùs, aut etiam majori
tem-

tempore, sed aliis & aliis semper subsequentibus, ita ut non censeatur Processio moraliter discontinuari.

Q. 5. An necessario è templo egrediendum, & ad illud redeundum?

R. Negative. Dicunt enim Doctores, quòd omittere partem levem operis injuncti (qualis est octava pars Sacri injuncti) non officiat Indulgentiæ consequentiæ. Uade similiter hic: qui inciperet à secundâ plateâ, vel finiret antequàm templum reintraret, videtur satisfacere. Neque enim est de essentiâ, è templo egredi, vel ad illud redire: cùm Processio fiat per plateas; proprieque dicatur Processioni interfuisse, licet ab ingressu templi abfuerit, maxime si multitudo Populi non pateretur ingressum, &c.

Q. 6. An, & quomodo visitanda sint Ecclesia?

R. I. Visitanda sunt, si absolute Bulla præscribat visitationem; non item, si sub disjunctione, ut sup. *Reffo. I. ad q. 2.*

158 P. 3. De Jubileo extraordinario.

R. 2. Requiritur visitatio religiosa & devota. Visitatur porro Ecclesia propriè etiam ab iis, qui nihil itineris conficiunt; ut qui intra illam habitant. Qui autem ab eâ distat, potest accedere etiam equo, etiam curru. Et quamvis totum iter ad Ecclesiam usque conficiat cum peccato, aut ex peccato veniali, aut etiam mortali, potest nihilominus dici, devotè visitare Ecclesiam, si modestè illam ingrediatur, & in eâ oret. Quia Bullæ nihil præscribunt circa iter ad Ecclesiam, sed circa ipsum accessum & ipsam visitationem. Gobat. n. 127. cum Peyrius, post Navarrum Notab. 32. n. 46.

Q. 7. Quid, si Ordinarius plures designet Ecclesias, quàm Romanis designet Pontifex? quid, si pauciores?

R. 1. Non potest Ordinarius validè plures Ecclesias designare, tanquam necessariò visitandas, quàm sint à Papâ in Urbe præscriptæ. Unde sufficiet tot solùm visitare; & quando plures nominat Ordinarius, videtur id

id facere pro solâ commoditate. Neque enim Ordinarius potest graviores aut plures lucrandi Jubilæi conditiones suis præscribere, quàm Papa præscribat Romanis; ut adhuc diximus *sect. 1. q. 8. Dianap. 5. tr. 12. R. 56.* ex *Bosio; Gobat n. 126. Pourcé, Thesaurus gallico Indulgentiarum, p. 2. c. 5. n. 7.*

R. 2. Si pauciores designet, quàm Romæ sunt designatæ; valebit ejus designatio, dummodò tot designet, quot sunt ex præscripto Pontificis designandæ. *Udem.*

Q. 8. Quid, si Ordinarius designet certas Ecclesias aut unam certam Ecclesiam, pro Incolis Civitatis; & alias aut aliam pro Rusticis; & aliam pro Regularibus utriusque Sexûs, putà, Ecclesiam sui Conventus, aut Monasterii, uti fecit Illustriss. Episcopus Tornacensis pro consecutione Jubilæorum novissimorum; An non posset Rusticus, loco Ecclesie sue Parochialis designatæ, similiter & regularis loco Ecclesie sui Monasterii, visitare designatas Ecclesias aut Ecclesiam Civitatis?

R. Vi-

R. Videri quòd sic: Tum quia speciales illæ certarum Ecclesiarum designationes, videntur solùm esse factæ ob majorem Diœcesanorum commoditatem. Tum quia advenæ, etiam exiguo tempore in loco publicati Jubilæi commorantes, possunt visitatâ Ecclesiâ illius loci, & peractis alibi cæteris operibus, lucrari Jubilæum; ut dictum est *sect. 2. q. 6.* Ergo & Rusticus ille, & Regularis, pauco tempore existentes extra suam Parochiam, & Monasterium, visitare alias Ecclesias designatas.

Q. 9. *Quid, si nequeas ingredi Ecclesiam, v. g. ob concursum hominum?*

R. Satisfacis visitando extra portam, & ibi orando. Emm. Rodriguez c. 184. n. 6. cum Corduba; Suarez *disp. 52. Sect. 1. n. 7.* Layman c. 3. n. 4. Bonacina *disp. 6. q. 1. pu. 5. n. 26.* Diana p. I. tr. II. R. 103. Lugo *disp. 27. n. 97.* contra Zanardum & alios. Item si ores ad valvas Ecclesiæ clausæ. Et ita practicatur Romæ. Sanctarel-

ctarellus, Diana, &c. Ratio est: Quia
& hoc modo diceris moraliter visita-
re Ecclesiam.

Et, quia Cœmeterium in favora-
bilibus nomine Ecclesiæ comprehen-
ditur, ideò etiam absolutè docent
Suarez; Bonacina, Lezana, Diana p. 5.
tr. 12. R. 19. &c. sufficere visitare Cœ-
meterium, & in eo orare. Sed rectè
monet Layman suprà, extra casum
necessitatis, semper illud faciendum,
quod certius & securius est.

Quòd si concessio Indulgentiæ sup-
ponat ingressum in Ecclesiam, v. g.
præscribat orationem in tali Capellâ,
ante tale Altare in templo situm; non
sufficeret orare foris. Quia licèt dica-
tur moraliter visitare Ecclesiam, non
tamen dicitur visitare hoc, aut illud
Altare. Lugo n. 98. cum Nunno.

Cum autem præscribitur ut visiten-
tur aliquot in Ecclesiâ Altaria; suffi-
cit ad illa se orando convertere ex eo-
dem loco apto, v. g. è medio Ecclesiæ.
Lugo n. 98. cum Sa v. Indulgentia n. 6.

Vega 2.

162 P. 3. De Jubileo extraordinario.

Vega, Graffio, Azorio, Henriquez, & aliis, & quos afferunt & sequuntur Bonacina n. 25. Diana sup. n. 102.

Quòd si in aliquo templo sint pauciora Altaria, quàm visitari præscribarur: satisfacies, te versus unum illorum saltem inclinando toties, quoties te inclinares, si omnia requisita Altaria adessent, secundùm Dianam *ibid.* referente Gobato n. 131. Simon Pourré p. 2. c. 5. n. 3. cum pluribus aliis.

Q. 10. *Quæ, & quanta requiratur Oratio?*

R. 1. Mentalis absolutè sufficit. Bulla enim solam precationem requirit; qualis est mentalis, quæ solam vocalem præcellit, juxta Hieronymum, ait Navarrus, *Notab.* 32. n. 48. Navarrum sequitur Gobat n. 137. confirmans etiam ex praxi Ecclesiæ non rarò concedentis Indulgentias pro actibus merè internis; item Filliucius n. 257. Trullenck, *De Bullâ Cruciatæ,* & alii, apud Quintanad. *Append. tr.* 1. *dub.*

dub. 14. Tutius tamen, miscere aliquam orationem vocalem.

R. 2. Per se loquendo, nihil ad acquisitionem Indulgentiæ Jubilæi interest, siue illa oratio sit longa, siue brevis; siue hac, siue illâ linguâ; siue alternatim cum socio: siue genibus flexis, siue stando, aut sedendo fiat: quamquam omnibus suadendum est, ut longas, & modesto corporis situ preces fundant. *Diana p. 5. tr. 12. R. 33.* cum *Bossio, & Alphonso de Leone; Gobat n. 140.*

Nec refert, quòd oratio expressè ad Beatissimam Virginem, aut Sanctos dirigatur, puta, dicendo Rosarium, *Ave Maris Stella, &c.* in Bullâ autem exigatur, ut oretur Deus. Nam orando B. Virginem, Sanctos, oratur Deus mediatè; cum à B. Virgine & Sanctis petamus, ut pro nobis apud Deum intercedant. *Lugo n. III.*

Quòd si præscribatur oratio indeterminatè, seu solum ut oretur; tunc minima oratio sufficiet. *Suarez Dissp.*

164 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
52. Sect. 8. n. 5. Filiucius n. 153. Al-
loza v. Indulgentia, Sect. 4. n. 21. Go-
bat n. 140. &c.

Si autem Bulla sonet : *Ibique per aliquod temporis spatium devotè oraverint*; sufficiet, quinies recitare Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam, aut alias orationes æqui circiter temporis. Nam & physicè & moraliter dicitur quis per aliquod temporis spatium orasse, garrivisse, &c. qui tanto tempore craverit, garriverit, &c. quanto solent à Fidelibus devotè quinies recitari *Pater & Ave.* Gobat *ibid.*

Q. II. *Quâ intentione & attentione debeat fieri oratio?*

R. 1. Debet fieri ad intentionem Papæ expressam in Bullâ, ut adhuc diximus *Parte I. Sect. 2.* & sigillatim monent Lezana, Diana, Lugo, Gobat n. 141.

R. 2. Requiritur attentio exterior; ut certum est apud omnes, etiam pro recitatione Officii Canonici. An
etiam

etiam interior; de quâ controvertitur pro recitatione ejusdem Officii, & auditione Missæ? Omnino requiritur ex communiore sententiâ.

Optimè igitur Gobat n. 60. & 142. existimat, pro lucrando Jubilæo non sufficere orationem perpetuis voluntariis distractionibus implicitam: eò quòd in Bullis Jubilæi soleat præscribi, *ut devotè oretur, piæ ad Deum preces fundantur*, pro impetrandâ Summo Pontifici gratiâ ad Ecclesiam rectè gubernandam, pro exaltatione sanctæ Matris Ecclesiæ, Principum Christianorum concordia, &c. Preces autem illæ non sunt piæ, quæ fiunt cum prædictis distractionibus, nec valent ad impetrandum id quod intendit Pontifex: *Illam enim orationem Deus non audit, cui ille qui orat, non intendit*, ut sanctus Gregorius dicit, apud S. Thomam 2. 2. q. 83. a. 13.

Non sufficere, ad consecutionem Jubilæi, orationem perpetuis voluntariis distractionibus peractam, te-
nent

166 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
nent etiam ii omnes, qui absolute
docent, opera præscripta sic debere
fieri, ut nullâ ex circumstantiâ vitien-
tur; inter quos sunt Navarrus, Emm.
Rodriquez, Coninck, allati P. 1. Sect.
3. q. 3.

S E C T I O V.

DE JEJUNIO.

QUÆST. 1. *Quale Jejunium requi-
ratur ad consecutionem Jubilæi?*

R. Tale requiritur & sufficit, qua-
le ab Ecclesiâ præcipitur extra Jubi-
læum. Thom. Sanchez *in Decal. l. 4.
c. II. n. 53.* & alii communiter. Bullæ
siquidem nihil omninò peculiare hæc
statuunt aut insinuant.

Hinc I. etiam in Quadragesimâ, li-
cebit vesci ovis, si aliundè ova per-
missa sint. Bonacina *q. 1. pu. 5. n. 16.*
cum Henriquez, Cajetano, & aliis;
Lugo *n. 108.*

Qui tamen aliunde habet privile-
gium

gium vel carnibus vescendi, vel cœnandi, seu faciendi duplicem refectio- nem diebus jejunii; non satisfacit Jubilæo, si utatur suo privilegio, come- dendo carnes, cœnando, &c. Quia sic destruitur substantia jejunii. Azor p. l. l. 7. c. 10. Lugo n. 109. Gobat n. 206. contra Navarrum à Gobato ci- ratum, sive consequenter, sive non consequenter locutum.

II. Talis vespertina collatiuncula permittitur pro Jubilæo, qualis pro die jejunii currentis. Unde, si jejuni- um Jubilæi incidat in Vigiliam Nati- vitatis Domini; fas erit majorem col- latiunculam sumere, juxta ea quæ ali- bi dicuntur. Diana P. II. tr. 7. R. 12. cum P. Bardi; Gobat n. 208.

III. Si quis extra prandium & col- latiunculam vespertinam modicum quid sumat; dicit quidem Suarez *disp.* 52. *Sect. 5. n. 4.* dubium esse, utrum is sufficienter pro obtinendo Jubilæo jejuset; existimat tamen, non impe- diri effectum Indulgentiæ: quia in

168 P. 3. De Jubileo extraordinario.
moralibus parum pro nihilo reputatur. Idem absolute existimat Filliucius n. 153. & cum eo Gobat n. 209. hic quoque parum pro nihilo reputari: cum Bullæ non insinuent istum tantum rigorem.

IV. Cum non violet jejunium, qui extra consuetam corporis refectio-
nem bibit, etiam vinum, aut cerevisiam: id enim consuetudo à tempore immemoriali permittit, sicuti (teste Layman l. 4. rr. 8. cap. 1. n. 7.) docent Innocentius, Abbas, Richardus, Medina, Vivaldus, Azor, cum S. Thomâ in 4. dist. 15. q. 3. a. 4. & 2. 2. q. 147. a. 6. ad 2. Paludano, Angles, & alii communiter, contra Alexandrum Alessem, qui assererat, vini potionem, præsertim manè, seu, ante ordinariam refectio-
nem, violare jejunium; Nec violat jejunium præscriptum pro jubilæo, qui extra consuetam corporis refectio-
nem bibit, etiam vinum, aut cerevisiam.

Ratio autem, cur Ecclesia nunc in die-

diebus jejuniorum non prohibeat potum, est (ut advertunt S. Thomas, & alii tum Theologi, tum Canonistæ) quòd potus per se & principaliter non tendat ad corpus nutriendum, sed ad sitim sedandam, & cibi concoctionem adjuvandam.

Placet hic adscribere verba doctoris Angelici ex 2. 2. loco sup. citato: Duplex est jejunium. Unum quidem natura, quod requiritur ad Eucharistiæ summptionem, Et hoc solvitur per quemlibet potum, etiam aquæ, post quem non licet Eucharistiam sumere. Est autem aliud jejunium Ecclesiæ, quod dicitur jejunium jejunantis. Et istud non solvitur nisi per ea, quæ Ecclesiæ interdicare intendit instituendo jejunium. Non autem intendit Ecclesiæ interdicare abstinentiam potûs, qui magis sumitur ad alterationem corporis, & digestionem ciborum assumptorum, quàm ad nutritionem, licet aliquo modo nutriat. Et idè licet pluries jejunantibus bibere. Si autem quis immoderate potu utatur, potest peccare, & meritum jejunii perdere: sicut etiam, si im-

H

moder-

170 P. 3. De Jubilao extraordinario.
moderatè cibum in unâ comestione assu-
mat. Hactenus S. Thomas, clarissi-
mè asserens potu non violari jeju-
nium.

Sanctum doctorem sequuntur om-
nes alii Theologi; ut videre potes
apud Th. Sanchez *Consil. mor. l. 5. c. 1. dub. 23.*
Fagundez in 4. *Eccles. præc. l. 1. c. 2. n. 19.*
Bonacinam *to. 2. disp. de præcept. Eccl. q. 1. pu. 1. n. 7.*
Angelum Bossium Barnabitam *De Jubil. & to. 3. Moral. & alios passim.*

hortentur tamen Parochi & Con-
fessarij curæ suæ commissos & confi-
tentes ad jejunium moderato cibo &
potu servandum, proposito exem-
plo primorum Christianorum, qui
seriùs, horâ post meridiem circiter
tertiâ, refectionem sumebant, vinô-
q; abstinebant: nunc, indulgentiâ
benignæ Matris Ecclesiæ, vinum aut
aliû potum artificialem, ac vesper-
nam cœnulam permittentis, sic uten-
dum, ut & finem & meritum jejuni-
consequi valeant.

Q. 2.

Q. 2. Quot jejunia prescribantur, & quibus diebus?

R. Tria; Feriis tribus in Bullâ designatis, scilicet quartâ, sextâ, & sabbatho; & quidem intra eandem septimanam, ut satis indicant verba Bullæ, & communis sensus & praxis.

Quare non videtur sustinenda opinio (quam putant probabilem, licet suadeant non practicandam, Bonnacina q. 1. pu. 5. n. 34. sub finem, Castropalao pu. 12. §. 3. n. 20. Dicastillo De Pœnit. tr. 9. n. 355.) posse scilicet ista jejunia dividi in duas hebdomadas.

Q. 3. An jejunia illa obeunda sint omnibus qui Jubileo potiri volunt?

R. Cum communi affirmativè: neminem enim eximit Bulla. Quare tenentur jejunare, etiam pueri, etiam senes, infirmi, &c. nisi propter impotentiam physicam aut moralem, seu notabilem admodum difficultatem, aut grave detrimentum, commutet Confessarius in aliud opus, uti

172 P. 3. De Jubileo extraordinario.
potest & alia præscripta, ex indulto
Bullæ.

*Quid dicendum de agricolâ, aut alio
operario, qui propter laborem, quem ex
necessitate alendi se vel uxorem, aut fami-
liam suam, subit, jejunare non potest?*

R. Id esse justum impedimentum,
seu impotentiam, ob quam potest
Confessarius jejunium in aliud com-
mutare. Ita Navarrus *de Orat. Miscell.*
60. Emm. Rodriguez *Sum. c. 184. n.*
10. *sine.* Reginaldus *l. 7. n. 185.* Go-
bat *n. 211.* qui opinatur hoc etiam ex-
dendum ad illum, qui laborem cum
jejunio impossibilem obit, non
ex necessitate, sed ob magnam utili-
tatem spiritualem, vel temporalem.

SECTIO VI.

DE ELEEMOSYNA.

QUAEST. I. *Qualis præscribatur
Eleëmosyna pro Jubileo?*

RESP. Præscribitur eleëmosyna
non spiritualis, quæ fit docendo ne-
cessa-

neffaria ad salutem, corripiendo delinquentes, &c; sed corporalis: usus enim Fidelium Bullas de eleëmosynâ loquentes, interpretatur de eleëmosyna corporali.

Nomine autem eleëmosynæ corporalis veniunt datio stipis indigenti, exceptio mendici, peregrini pauperis, Religiosi, intra domum; denique exercitium unius ex septem operibus misericordiæ corporalis: singula enim ex illis septem misericordiæ corporalis operibus, sunt propriè dictæ eleëmosynæ, ex S. Thomâ. 2. 2. q. 32. a. 2. communiter recepto.

Et quamvis Bulla diceret, esse dandam eleëmosynam; satisfactorius diceretur, qui faceret unum ex illis operibus designatis, ut colligi potest ex iis, quæ de præcepto dandi eleëmosynam tradit ibidem sanctus Doctor art. 5. & cum eo cæteri Theologi. Gobat n. 218. Arsdekin p. 3. tr. 3. c. 6.

Q. 2. Quanta eleëmosyna sit facienda?

H 3

R. 1. Si

R. 1. Si Bulla nihil determinet ; sed solum præscribat eleëmofynam ; tunc sufficere quantamcumque etiam minimam, respectu quorumcumque, etiam maximè divitum, docet Diana p. 5. tr. 12. R. 14. & 31. cum Emman. Rodriquez n. 9. Leone, Fausto, & aliis.

At Navarrus De Jubil. Notab. 31. n. 34. Corduba n. 26. Silvester v. Indulgentia n. 20. Reginaldus l. 7. cap. ult. n. 187. Alloza v. Indulg. Sect. 4. n. 9. &c. censent, dandam esse, prout conditioni personæ congruit, magnam à divite, parvam à paupere. Et Dicastillo, De Pœnit. tr. 9. n. 199. censet habendam esse aliquam rationem statûs, maximà divitiarum. Hæc sententia suadenda est, tum ob majorem securitatem Indulgentiæ consequendæ, tum ob majus meritum.

Graviter etiam monet Rodriquez loco cit. debere multum notari, esse opinionem multorum antiquissimorum & gravium Doctorum, scilicet S. Thomæ, S. Bonaventuræ, Sancti Anto-

Antonini, & aliorum, quos refert Navarrus & Corduba, qui eum fequitur; qui dicunt, quod, quando Sanctitas fua concedit Indulgentiam cum obligatione erogandæ eleëmofynæ, non ponens fignanter quantitatem ejus quod debet dari; fi dives voluerit confequi, debet dare eleëmofynam fecundùm ejus ftatum, id eft, Rex ut Rex, dives ut dives, pauper ut pauper, &c. Hæc quidem Rodriquez. Cæterùm antiqui illi Authores videntur loqui, quando Pontifex concedit Indulgentiam erogantibus eleëmofynam tanquam unicum opus, ut ad fabricam Ecclefiæ, in fubfidium belli contra Turcas, &c. Lege ipfum Cordubenfem.

R. 2. Si Bulla (ut ferè jam folet) dicat faciendam effe eleëmofynam prout unicuique devotio fuggesserit; licèt Zecchio De Indulg. cap. 2. n. 7. fub finem, Simoni Purré lib. gall. Thefauro Indulg. p. 2. c. 7. n. 2. plures citanti, &c. videatur fufficere quæcumque etiam parva: Attamen mihi videntur

176 P. 3. De Jubilao extraordinario.
tur verba illa importare aliquid, quo
significatur habendam esse rationem
sux devotionis, & dictaminis inte-
rioris, ad elargiendam eleëmosynam,
non scrupulosè, sed morali & bono
modo: minor tamen apud divites
sufficiet, quàm si diceretur, *pro cuius-
que facultate*; ut etiam advertit Pater
quidam S. Theolog. Treviris Pro-
fessor, in suis Litteris ante plures an-
nos ad me Luxemburgi tunc com-
morantem datis. Idem videtur dicen-
dum, si dicat Bulla, *prout cuique cha-
ritas suggesserit.*

R. 3. Si Bulla exprimat, facien-
dam eleëmosynam *juxta cuiusque fa-
cultatem*; tunc non quævis sufficeret
pro quolibet etiam divite, ut volunt
aliqui apud Dianam p. 5. tr. 12. R. 14.
sed major à divite danda esset, quàm
ab alio. Bonacina n. 18. Busenbaum
n. 14. Gobat n. 220. cum aliis.

Q. 3. *Quoties; quo die; quomodo fa-
cienda eleëmosyna?*

R. 1. Ex vi Bullarum, saltem re-
centiorum, sufficit semel facere: quia
tantum

tantum præscribunt faciendam eleëmofynam. Et, licet Bulla aliqua loqueretur de eleëmofynis in plurali, ut Bulla Innoc. X. anno 1648. quam refert Gobat; satisfieret tamen propriis Bullæ verbis, si singuli ex lucraturis jubilæum, darent singulas eleëmofynas. Gobat *n.* 219. ex Filliucio: sicut *Sect.* 4. *q.* 1. *R.* 2. ex eodem Gobato diximus, suffecturam unam processionem in singulis oppidis, etiamsi Bulla haberet indicendas processiones.

R. 2. Perinde est, quocumque die duarum hebdomadarum fiat eleëmofyna, ante vel post Communionem, etiamsi Communio fiat die Dominico. Graffius, Henriquez, Leo (qui dicit ita declaratum fuisse à Gregorio XIII.) citati & approbati à Dianâ *p.* 5. *tr.* 12. *R.* 31. Gobat *n.* 224. *Arsdekin.*

R. 3. Satisfit, dando eleëmofynam aliunde debitam, v. g. ex voto, ex charitate, ex pœnitentiâ. Est communis Doctorum, testibus Bossio

178 P. 3. De Jubileo extraordinario,
apud Dianam illâ R. 31. Lugo n. 110.
& aliis passim. Vide P. 1. sect. 3. q. 1.
ubi cum communi diximus, pro Ju-
bilæo satisfieri per opera aliunde de-
bita.

Nota. Sicuti, juxta Thomam San-
chez in Decal. l. 1. e. 14. n. 6. & Ca-
stropalao De Legibus disp. 1. pu. 19.
n. 6. contra Henriquez l. 7. c. 10. n. 6.
qui citat Sotum, non satisfaceret vo-
to vel pœnitentiæ de dandâ eleëmo-
synâ, qui daret fratribus, avis, pa-
rentibus taliter indigentibus, ut te-
neatur illis subvenire: ita nec satisfa-
ceret pro Jubilæo injungente eleë-
mosynam, qui illis ita indigentibus
succurreret.

Ratio illorum est: Quia illa non
esset proprie eleëmosyna, sed solutio
debiti legalis, ad quam per Judicem
compelli potest, casu quo dives sit.
Item quia non esset elargitio paupe-
ri: pauper enim non est, qui jus ha-
bet postulandi alimenta; ut ex aliis
probat Surdus apud eundem Castro-
palaum. Verùm si aliis consanguineis
tribue-

tribueret, fatisfaceret: quia non tenetur ex debito legali, illis alimenta præbere; ut probat Molina Jureconfultus, citatus ab eodem Palao. Vide & de hoc Tho. Tamburinum in Decal. l. 5. c. 4. §. 4.

R. 4. Satisfacis, si des per alium, v. g. œconomum, famulum, &c. Doctores communiter, ut adhuc diximus superiùs.

Sed, quid, si ille non det, sed sibi seruet? Non sufficiet, secundùm Bonacinam q. 1. pu. 5. n. 22. Cardinalem de Lugo n. 112. Homobonum, & alios, apud Dianam supra; Busenbaum n. 13. Gobatum n. 221. &c. Quia tunc reverà non datur eleëmofyna, cum non transferatur ejus dominium in pauperem, nec aliquis illius nomine acceptarit.

Sà tamen v. *Indulgentia*, n. 4. Lezana apud Gobatum; Dicastillo, De Pœnit. tr. 9. disp. 2. n. 179. Alloza v. *Indulg. Sect. 4. n. 24.* & alii, tenent contrarium: Quia quantum est ex tuâ parte, jam dedisti, & tradidisti

180 P. 3. De Jubileo extraordinario.
eleëmofynam. Et hanc opinionem
practicè probabilem & tutam existi-
mat Gobat n. 221.

R. 5. Non sufficit, si mittatur eleëmofyna ad pauperem distantem, ad quem non perveniet intra hebdomadam Jubilæi, nisi fortè aliquis pro paupere acceptavit. Lugo n. 112. & alii, apud Dianam p. 5. tr. 12. R. 31.

R. 6. Satisfacit eleëmofyna data illi quem puto esse pauperem, cum tamen reverà non sit, sed fingat se talem. Ratio est: Quia non est de ratione eleëmofynæ, ut detur vero pauperi, sed ut detur ad sublevandam hominis miseriam. Lugo n. 113. Gobat n. 222. Claud. Maillard *Tract. gallico De Jubil. p. 1. c. 19. n. 14.* De Rhodes §. 6.

R. 7. Censetur etiam dare eleëmofynam, qui pro se datam ab alio ratam habet, dummodò hæc ratihabitio fiat intra tempus concessum pro Indulgentiâ consequendâ. Corduba, *De Indulgentiis q. 23. sine, Sà v. Indulgentia n. 4.* Lugo n. 117. Bossius apud Dianam

Dianam p. 5. tr. 12. R. 15. Gobat n. 216. nec dissentit Suarez, ut patet legenti, to. 4. disp. 52. sect. 7. n. 5.

Imò Gobat non requirit ratihabitionem formalem, sed putat sufficere generalem & habitualem lucrandi Jubilæum, & se juvandi per opera quæ sibi sunt utilia, à se vel ab alio ejus nomine ponenda.

Sed hæc Gobati opinio non videtur admittenda, ex Lugo n. 117. dicente, quòd si Prælatus det ex bonis communibus eleëmosynam pro omnibus subditis, ipsis ignorantibus, non satisfieret, nisi ipsi Religiosi, saltem intra hebdomadam, seu tempus concessum, de quo antè diximus, id legitimè scientes, ratum habeant. Quia dare eleëmosynam est actio moralis, ad quam requiritur aliqua cognitio & voluntas, ut constat. Debent ergo præmoneri de voluntate Prælati dandi eleëmosynam eorum nomine: similiter & filii-familias de voluntate parentis, si eorum nomine

182 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
daturus est parens. Consentit Clau-
dius Maillard *sup. n. 15.*

Q. 4. Quibus sit eroganda eleëmosyna?

R. Pauperibus : quo nomine intel-
liguntur non solum ii, qui non habent
necessaria ad naturam seu ad vitam
sustentandam ; sed etiam ii qui ca-
rent necessariis ad sustentandum sta-
tum juxta suam qualitatem & condi-
tionem. Lugo, *De Justit. disp. 4. sect.*
3. n. 27. ex Navarro & aliis, quos af-
fert & sequitur Sanchez *l. 2. Consil.*
c. 2. dub. 38. Diana *p. 2. tr. 1. miscell. R.*
8. citans multos Theologos & Cano-
nistas : cum quibus dicit, nomine
pauperum intelligi etiam Loca pia,
ut Hospitalia, Ecclesias indigentes
luminaribus, ornamentis, ædificiis,
& Monasteria Religiosorum ; qui-
bus etiam dari possunt bona, quæ re-
stituenda sunt, quando domino aut
ejus hæredibus restitui non possunt ;
ut dicitur cum tractatur de Restitu-
tione.

*Q. 5. An præscriptio eleëmosynæ ex-
tendatur ad omnes?*

R. Ex-

R. Extenditur ad omnes qui possunt illam facere: ad eos autem qui non possunt, non extenditur, secundum Navarrum *Miscell.* 60. n. 133. Henriquez *l. 7. c. 10. litt. L. & U.* Fernandez *part. 3. c. 8. §. 8. n. 3.* & alios, quibus assentiuntur Diana *p. 5. tr. 12. R. 15.* Gobat *n. 214.* Pourné *p. 2. c. 7. n. 7.* Arsdekin. Unde tales non indigent commutatione eleëmofynæ in aliud opus.

At tutius est, & videtur conformius Bullæ (fatente etiam ipso Gobato *n. 215.*) tales non excusari, atque adeo teneri dare tantillum, v. g. frustillum pannis, pomum, nucem, &c. vel procurare ut ab aliis pro ipsis detur, aut petere commutationem: ut etiam censet Diana *R. 31.* Vide Lugo *n. 115.*

Potest Religiosus, cum licentiâ Superioris, dare eleëmofynam per alium; ut si amicus sæcularis pro eo det. Lugo *n. 116.*

Fratres etiam Minores, etiam si neque in communi habeant dominium,

184 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
nium, possunt tamen dare eleēmosy-
nam: quia habent usum cum faculta-
te liberâ transferendi dominium, &
alienandi; quod sufficit ad veram da-
tionem eleēmosynæ n. 117.

S E C T I O VII.
DE CONFESSIOE ET COM-
MUNIONE

Q U A E S T. I. An, & quæ Confessio re-
quiratur?

R E S P. I. Si lucraturus Jubilæum,
non sit conscius peccati mortalis; ex
communiori sententiâ S. Antonini p.
1. tit. 10. c. 3. §. 5. Paludani, Navarri
Notab. 18. n. 18. Suarez disp. 52. sect. 4.
Bellarmini De Indulg. l. 1. c. 13. Lessii
De Indulg. c. 6. dub. 5. Benzoni, Filliu-
cii, Coninck, Layman, & aliorum
innumerorum, inquit Lugo n. 100,
quos congerunt & sequuntur Diana
p. 1. tr. De Bulla Cruciate, R. 107. Abel-
ly Episcopus Ruthenensis De Indulg.
sect. 3. n. 3. Bonacina q. 1. pu 5. n. 7. &c.
non requiritur confessio.

Ratio

S. 7. De Confessione & Commun. 185

Ratio est : Quia usus Ecclesiæ habet, ut, quando præscribit confessionem, intelligat confessionem mortalium, ut constat ex Cap. *Omnis utriusque Sexus, De Pœnit. & Remiss.* in quo utique non præcipitur nisi confessio mortalium; ut etiam declarat Conc. Trid. Sess. 4. c. 5.

Igitur Confessio pro Jubilæo non requiritur per se, sicut Communio; sed velut medicina & dispositio ad statum gratiæ, & ad fructuosam Communionem. Et Papa loqui videtur (ait Laurentius Portel *Dub. Regular. v. Indulgentia n. 6.*) *suppositivè, si scilicet indiget confessione, ut major pars Fidelium semper indiget.*

Nihilominus tutius omninò est, confiteri, etiamsi nullius novi peccati mortalis habeatur conscientia; cum illam confessionem ut conditionem, adeoq; necessariam, requirant non pauci; ut Emm. Rodriguez *Sum. c. 184, n. 12.* Sanchez *De Matrîm. l. 8. disp. 15. n. 19.* Zecchius *De Indulg. c. 2.* Fernandez
Nun-

186. P. 3. De jubileo extraordinario.

Nuñus, & alii apud Dianam *suprà*, Gobatum n. 158. Et hoc etiam laudent Filliucius & alii, inter quos sic loquitur Henriquez l. 7. c. 12. n. 2. Tutius est confiteri saltem aliquod veniale: Indulgentiæ enim sunt explicanda ut sonant; & Papa videtur inducere ad confessionem supererogationis: ut tutiori remedio in gratiâ constitutus impetret finem, ob quem conceditur Indulgentia.

R. 2. Non sufficit confessio sacrilega, uti nec sufficit communio sacrilega. Et de hoc utroque, nulla jam potest esse dubitatio, quidquid aliqui olim contrarium docuerint. Alexander siquidem VII. damnavit hanc propositionem: *Qui facit confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ: & Innocentius XI. hanc: Præcepto Communionis annuæ satisfacit per sacrilegam Domini manducationem.*

Nempe Ecclesia requirit Confessionem & Communionem, quales præcepit & requirit Christus Dominus: Christus autem præcepit & requirit

requirit Confessionem & Communionem bonas & fructuosas, & non sacrilegas. Accedit, quod per Confessionem & Communionem sacrilegas non obtineatur finis à Pontifice intentus, scilicet plena cum Deo reconciliatio & conjunctio.

Non est autem idem de Confessione informi, (ait Suarez to. 4. disp. 52. sect. 3. n. 6. fine) si alioqui valida sit: nam, cum ista sit vera confessio, sufficit ad effectum consequendam Indulgentiam, dummodò postea, eo nimirum tempore, quo effectus Indulgentiae obtinendus est, homo jam sit gratiam consecutus, vel per contritionem, vel per aliud Sacramentum.

Sed, Quid, si quis ex invincibili facti vel juris ignorantia putet se esse legitime confessum; cum tamen, aliqua de causa ipsi ignota, confessio non valeret; vel haberet aliqua peccata, quae tamen citra peccatum, nondum fuit confessus: obrineretne ille Indulgentiam?

Respondent obtenturum Navarrus Notab. 18. n. 15. & cum eo Zecchius De Indulg. c. 3. n. 4 & cum Benzoni Lorichius

188 P. 3. De Jubilæo extraordinario.

Lorichius v. *Jubilæus Annus* n. 21. Nec videtur multum dissentire Suarez *sect. 4.* si attentè legatur.

Idem, propter ejusdem Navarri authoritatem, Henriquez *l. 7. c. 10. ad Litt. n. Emm. Rodriguez, Fernandez, & alii*, apud Simonem Pourré *p. 2. c. 1. n. 10.* consentientem, & Gobatum *n. 159.* non improbantem, dicunt de eo, qui vel non potuit confiteri, vel bonâ fide existimavit non requiri confessionem, vel confessus est quidem legitimè, sed tamen ob Confessarii improbitatem erroremve alium, absolutus non est.

Confirmari potest hæc opinio ex præsumpta Pontificis voluntate; ut in simili semel atque iterum loquitur Emm. Rodriguez *Sum. p. 1. c. 184.* dicens, secundum Glossam quandam communiter receptam, debere teneri pro lege, quod verisimiliter Legislator responderet interrogatus.

R. 3 Si Bulla concederet Indulgentiam verè pœnitentibus, seu, contritis, & confessis, non requirens Communionem.

munionem, ut solet concedere Bulla Jubilæi Anni Sancti; censent quidem S. Antoninus *sup.* §. 5. Navarrus *Notab.* 18. Bellarminus, Zecchius, Lessius *n.* 48. Layman. *c.* 6. *n.* 7. Abelly, & alii cum Adriano, Cajetano, Cordubâ, &c. requiri confessionem mortalium, si quæ habeat lucraturus. At Paludanus, Gerson, Panormitanus, Angelus, Silvester *v. Indulg.* *n.* 20. & alii apud eundem Bellarminum & alios, existimant sufficere contritionem cum proposito confitendi tempore debito secundum Ecclesiæ præceptum; aut, secundum aliquos, cum confessione prius etiã longo tempore factâ ante statum novum in mortali.

Suarez *disp. illâ 52. sect. 4. n. 12. & seqq.* posteriorem quidem Paludani, Gersonis, & aliorum sententiam existimat probabilem; existimat tamen ipse probabiliùs verba illa, *contritis & confessis*, accipienda esse non copulativim, sed divisim & distributivè, id est, tam contritis, nempe contritione perfectâ, quàm confessis.

Et hanc Suarezii sententiam;
pro-

probabilissimam merito existimal
Castropalao pu. 9. n. 22. Gobat n.
254. secutus tamen num. preced. eos
qui requirunt actualem confessio-
nem. Certè particula & potest, &
sæpè solet accipi distributivè, sicut
accipitur ex. gr. in Bullâ Cœnæ §.
14. ubi dicitur: *Excommunicamus Can-*
cellarios, & Consiliarios Regum, &c.
Et Pontifex verbis illis, non videtur
aliam dispositionem exigere, quàm
quæ necessaria est, ut thesaurum Ec-
clesiæ applicare possit. Ista autem
dispositio haberi potest tam per con-
tritionem perfectam, quàm per con-
fessionem actualem,

Suadendum tamen, ut addatur
confessio actualis, ut etiam monet Sil-
vester *supr.* Quia, inquit, *plerumq; homi-*
nes, maximè seculares, credunt se contri-
tos, & tamen non sunt contriti: qui per
confessionem, de attritis fiunt contriti.
quod ultimum dictum non sic intelli-
gendum est, quasi per Sacramentum
Attritio fiat Contritio, scilicet per-
fecta; (hoc enim impossibile est;

cum attritio & contritio sint actus
specie distincti) sed quòd, positâ at-
tritione cum Sacramento, obtineatur
justificatio, sicut fuisset obtenta per
contritionem: & sic Sacramentum
facit de attrito contritum, non quo-
ad rem, sed quoad effectum.

Nota autem, etiam in scientiâ
exigente actualem confessionem,
non exigere Pontificem contritio-
nem necessariò perfectam, copula-
tim cum Sacramento; sed conten-
tum esse contritione qualicumque,
modò ea cum Sacramento sufficiens
sit ad justificationem; qualis est at-
tritio, quæ à Conc. Tridentino dici-
tur contritio imperfecta, non quòd
non sit vera & propria species contri-
tionis à se recensitæ *cap. 3.* inter par-
tes essentielles Sacramenti Pœniten-
tiæ, & *cap. 4.* definitæ ac divisæ; sed
quòd imperfecta sit respectivè ad il-
lam contritionis speciem, quæ chari-
tate formata est. Sic brutum est per-
fectè animal, licèt imperfectum re-
spectivè ad hominem.

192 P. 3. De Jubilao extraordinario.

Q. 2. An unica confessio sufficiat?

R. Per se, unica sufficit; per accidens tamen, altera potest requiri, & quidem necessario; ut, si facta confessione, labatur quis antequam communicet, in novum peccatum lethale; aut, si recordetur ante communionem peccati lethalis inculpabiliter omitti, &c. Sed non requiritur confessio illius peccati, vi Jubilæi: Tum quia Bulla Jubilæi non exigit nisi unam confessionem: Tum quia, qui in Paschate ritè confessus est, non tenetur isto anno iterum confiteri, si incidat in novum mortale, aut recordetur peccati omitti, ut est communior sententia, de quâ alibi.

Sufficit ergo ut ille de novo peccato, in quod lapsus est, conteratur ante ultimum opus è præscriptis per Jubilæum: quamquàm tutius sit & suadendum ut fiat confessio. Ita Nunus, Granadus, Præpositus, approbati à Dianâ p. 5. tr. 12. R. 1. Bonacina q. 1. pu. 5. n. 9. Lugo n. 101. Gobat n. 157. contra Cordubam De Indulg. q.

28. Sua-

28. Suarem *sup n. 7. Filiucium. tr. 8. n. 147.* (qui pro aliâ sententiâ citat etiam Gersonem) Graffium, & alios; quibus Castropalao *pu. 9. n. 24.* consentit casu novi mortalis admissi, *num. verò 25.* dissentit casu mortalis inculpabiliter omisi.

Q. 3. *Quandonam possit fieri confessio?*

R. 1. Potest fieri Sabbatho, imò feriâ sextâ ante primam Dominicam, seu uno alterove die antequam liceat alia opera peragere Layman *c. 8. n. 6.* testans nullum esse de hac re dubium, eò quòd, propter multitudinem Pœnitentium, ita ferat Ecclesiarum praxis: & quia, ex communiore sententiâ, confessio non requiritur in illo, qui non est sibi conscius peccati mortalis, qualis supponitur esse qui post confessionem prius factam communicabit die Dominico aut alio die intra septimanam. Laymanum sequitur Gobat *n. 161. Castropalao pu. 10. §. 3. n. 2. fine.*

R. 2. Potest fieri eâ Dominicâ, quâ fit Communio, adeoq; Domini-

I

câ im-

194 P. 3. De Jubilao extraordinario.
câ immediatè sequenti jejunia. Est
jam communis sententia, & praxis
Fidelium, etiam Romæ. Et hoc de-
claratum fuisse à Gregorio XIII, di-
cit Dianap. 2. tr. 1. miscell. R. 28. Et
verba ipsa Bullæ satis indicant, con-
fessionem posse conjungi per modum
unius cum Communione.

R. 3. Si in Jubilao exprimatur, ut
ante omnia confiteantur, tutius esset
præmittere confessionem ante reli-
qua opera Jubilæi. Sed intentio Pa-
pæ non videtur esse, nisi ut intra tem-
pus Jubilæi, ante vel post cæteras di-
ligentias, fiat confessio ab eo qui po-
test, tanquam res inter cæteras præ-
cipua. Ita Henriquez l. 7. c. 12. n. 21
Consentit Sà v. *Indulgentia*, n. 13. ita
loquens: *Cùm dicitur in Jubilao*, ut
quisque antea confiteatur, sufficit confite-
ri intra tempus Jubilæi.

Similiter dicendum, cùm Bulla
Anni Jubilæi dicit, *Qui confessi vi-
sitaverint &c.*, scilicet, confessionem
non esse necessariò præmittendam
visitationibus Ecclesiarum: quam
vis

vis Navarrus De Jubileo Notab. 32. n. 39. censeat contrarium, saltem si adfit justa copia confitendi; item Benzoni & Pollachus apud Dianam p. 5. tr. 12. R. 30. dissentiente incum aliis à se citatis.

Q. 4. Quo die obeunda sacra Communio?

R. Attendendus est Bullarum tenor. Aliquæ nullum diem obeundæ Communioni determinant expressè: sed dicunt præcisè, *Sacrâ Communione refecti*; aut, *Qui primo die Dominico, vel secundo, vel alio die dictarum hebdomadarum, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum devotè sumpserint*. Et nunc, ut patet, Communio potest fieri quolibet die intra alterutram hebdomadam.

Idem dicendum videtur, si Bulla exprimat: *Qui confessi, sequenti saltem die Dominico, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint*. Intendit enim solùm ut non differatur Communio ultra tertiam Dominicam. De quo videri potest Lugo n. 105. & seqq. Gobat n. 179.

Alia Bullæ, maximè recentiores, sic habent: *Qui peccata confessi, ac die Dominicâ immediatè sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam sacrâ Communionem refecti fuerint.* Et tunc videtur clarum, Communionem obeundam esse aliquo die hebdomadæ, quæ fuit jejunatum, aut Dominico immediatè sequenti jejunia; quamvis aliqui, teste Alloza, v. *Indulgentia, sect. 4. n. 3.* asserant, ad feriam secundam (post jejunia) differri posse Communionem. Sed verba bullæ accipienda sunt ut sonant, & non extendenda nisi ex intentione, saltem rationabiliter præsumptâ, Jubilæum concedentis. Itaque qui non potest intra istud tempus communicare, petat commutationem aut prorogationem; de quâ *sect. seq.*

Q. 5. Utrùm expediat, præmittere Communionem aliis operibus præscriptis, an postponere?

R. Aliis placet, consultius esse præmittere, ut ex fructu per Communionem acquisito reliqua opera digniora

digniora fiant : Aliis è contrario ,
postponere, ut omnia opera injuncta
ad sacram Communionem dispo-
nant; qua suscepta, securius indulgen-
tia obtineatur.

Quod ergo curare debet lucrari
cupiens Jubilæum, potissimum est, ut
liber à peccato mortali , omnia ope-
ra injuncta exequatur. Quare, si mor-
tali gravatum se sentiat , expedit an-
te omnia confessionem præmittere ,
& postmodum reliqua exequi , ut vi-
delicet ea perficiat in statu gratiæ: sic
enim erunt illa meritoria & satisfac-
toria , habebuntque majorem vim
impetrandi , ac denique certio-
rem reddent de impetrandâ ipsâ In-
dulgentiâ.

Q. 6. An Communio præscribatur om-
nibus lucraturis Jubilæum ?

R. Affirmativè. Unde qui ob æ-
tatem, ut pueri, vel ob aliud impe-
dimentum, v. g. tussim, vomitum,
&c. communicare non possunt ,
egent commutatione. Non igi-
tur

198 P. 3. De Jubileo extraordinario.
tur satisfacerent pueri per commu-
nionem spiritualem, nisi hæc subro-
gata esset à potente commutare; ut
rectè observat Dianap. 5. tr. 12. R. 17.
cum Fausto, contra Fernandez &
Zanardum.

Rectè etiam monet Layman l. 5.
tr. 4. c. 4. n. 3. post Henriquez l. 8. c. 42.
puerostempore Jubilæi faciliùs ad-
mittendos esse ad sacram Commu-
nionem, ritè instructos.

SECTIO VIII.

DE COMMUTATIONE, ET PRORO-
GATIONE OPERUM PRÆSCRI-
PTORUM.

QUÆST. I. *Quis possit commutare,
& prorogare?*

R. 1. Non potest quis propriâ au-
thoritate ullum ex operibus præscri-
ptis commutare in aliud, etiam me-
lius; multò minùs prorogare. Patet
ex Bullis, & ex Praxi.

R. 2. Potest Confessarius approba-
tus juxta dicenda *Seçt. sequenti*; sed

non

S. 8. De Commut. & prorog. oper. 199
non nisi cum detentis clauſtro perpe-
tuo, carcere, morbo, aut alio quocum-
que juſto impedimento. Nam plus
non concedunt Bullæ.

Et impedimentum quidem debet
eſſe tale, ut junctum ſit ſaltem notabi-
li, ſeu magnæ & gravi difficultati,
quæ cenſeatur impotentia. Nam Bul-
læ dicunt, *Qui opera ſuprà expreſſa præ-
ſtare nequiverint. Vide Gobat n. 99. &
ſeqq.*

Q. 2. An omnia opera præſcripta poſ-
ſint commutari, & prorogari?

R. Affirmativè, attentis ſaltem
Bullis poſterioribus, quæ nullum o-
pus excipiunt.

Poteſt igitur & confeſſio commu-
tari; ut rectè Lugo n. 118. contra Fil-
liucium n. 271. malè ſupponentem
non poſſe dari legitimum impedi-
mentum ad eam commutandam. Po-
teſt enim verò dari tale impedi-
mentum, ut in carcerato, ad quem nullus
pateret Confeſſarii acceſſus, &c.

Poteſt & Communio commutari
in eo, qui peractis omnibus aliis vole-

200 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
bat communicare die Dominico,
qui erat terminus hebdomadæ; sed
inadvertenter aliquid manducavit,
aut bibit. Diana p. 3. tr. 4. R. 152. cum
Graffio, Henriquez, Sanctarello; Go-
bat n. 112.

*Q. 3. Quid, si Confessarius commutâ-
rit ob causam insufficientem quidem à par-
te rei, habitam tamen ab ipso bonâ pro suf-
ficienti?*

R. Valebit nihilominus commuta-
tio, nec periclitabitur Jubilæum. Ta-
lis censenda est mens Pontificis con-
cedentis facultatem. Aliàs inquietæ
redderentur conscientiæ Confessario-
rum & Pœnitentium, præsertim,
quando his est impertienda Absolu-
tio à reservatis, aut censuris

Nota, non requiri tantam causam
ad proroganda opera, quanta ad ea
commutanda. Gobat n. 107. ex Fil-
liucio n. 271.

Q. 4. In qua opera commutari possunt?

R. In opera pietatis, quæ pœnitens
præstare poterit, æqualia moraliter,
etiam aliunde debita, v. g. ex præce-
pto Ecclesiæ, voto, &c.

Istam

Istam autem æqualitatem, rectè
censet Gobat n. 109. spectandam esse
non tam in ordine ad præstantiam ip-
sius operis specificam aut pœnalita-
tem, quàm in ordine ad finem à Pon-
tifice intentum. Spectanda etiam est
pœnitentis conditio, ut satis clarè
exprimit Bulla dicens, injungenda
sunt alia opera, quæ ipsi Pœnitentes
præare possint, haud dubiè, sine gravi
incommodo.

Unde etiam jejunium, ait Henri-
quez l. 7. c. 10. n. 6. potest commuta-
ri in eleëmofynam, quæ brevi tempo-
re datur. Et Pellizarius Tract. de Mo-
nialibus, c. 9. n. 21. §. Moneo II. Si ali-
qua, inquit, Monialis egrotet tempore
Jubilæi, potest Confessarius ab eâ electus,
si brevi sit convalitura, ei differre consecu-
tionem Jubilæi ad aliud tēpus proximum,
ex verbis Bullæ; vel, durante tempore Ju-
bilæi, opera præscripta, quæ ab ipsâ impleri
non possunt, commutare in aliud opus pium
ut visitationem Ecclesiarum, in recitatio-
nem alicujus brevis orationis coram aliquâ

Imagine; jejunia, in aliquas breves pre-
ces,

202 P. 3. De Jubileo extraordinario.
ces, aut etiam in ipsam sufferentiam infirmitatis; Communionem Sacramentalem, si fieri non posset, in Communionem spirituales.

Collige, non esse hinc meticolose & scrupulose Confessario agendum; sed bono modo, & ut hinc & nunc videtur posse injungi, & commodè fieri. Unde etiam Authores nonnulli, subinde loco *commutare*, utuntur verbo *dispensare* in operibus præscriptis; ut nimirum ostendant, etiam commutationem fieri in aliquantò minorâ, ex benignâ Pontificis Indulgentiâ.

Neque opera illa necessario faciendâ sunt iisdem diebus, quibus faciendâ opera præscripta. Unde jejuni-um Sabbathi v. g. potest commutari in aliud opus pium, quod fieri possit. Feriâ quintâ; Sufficit enim quòd opera subrogata fiant, intra hebdomadam, seu tempus consequendæ Indulgentiæ.

Hinc ipso etiam Sabbatho possunt commutari opera, quæ præcedentibus diebus fieri debuissent. In Bullâ
enim

S. 8. De Commut. & prorog. oper. 203
enim non restringitur quoad hoc fa-
cultas commutandi. Lugo n. 120. Go-
bat n. III.

Q. 5. Ubinam, & quando facienda sit
ista commutatio & prorogatio?

R. 1. Potest fieri ante vel post, et-
iam extra, confessionem, à quolibet
Confessario ex approbatis, vel præ-
sente, vel etiam absente; etiam ab eo,
cui non cogitas confiteri. Quia ista
commutatio & prorogatio non con-
cernit actum confessionis; & verba
Bullæ dicunt absolutè ut Confessarius
electus commutet. Filiucius n. 273.
Henriquez l. 7; c. 10. num. ult. Th.
Sanchez in Decal. l. 4. c. 54. n. 17. Lu-
go n. 120, Gobat n. 110, 240. &
241.

R. 2. Debet fieri intra tempus Ju-
bilæi, hoc est, duas hebdomadas. Et
ita quidem, ut opera prorogata jube-
antur perfici *intra proximum tempus*,
ut loquitur Bulla, id est, intra duas
hebdomadas, si fieri possit. Gobat, n.
III.

204 P. 3. De Jubilao extraordinario.

Q. 6. An opera subrogata possint etiam in aliud tempus ex causâ prorogari?

R. Videntur posse. Si enim possunt opera præscripta, cur non & subrogata, quando neque hæc intra hebdomadam seu tempus præscriptum impleri possunt? Cæterum videretur tutius, tunc subrogare opera, quæ possent impleri siue dilatione.

Q. 7. An, qui ex incuriâ aut malitiâ omisit opera præscripta in Jubilao, possit ultimo die illud lucrari, & dicta opera à Confessario commutari?

Negat Joannes Præpositus q. 14. De indulgentiis, n. 88. Quia talis non potest moraliter dici impeditus, &c.

Probabilius affirmant Filiucius n. 268. Diana p. 3. tr. 4. R. 152. & p. 5. tr. 12. R. 26. cum Pollacho, Sanctarello, & aliis; Lugo disp. 20. n. 139. Bassæus edit. 3. de Jubil. n. 4. Pellizarius citat. sup. ad q. 4. §. Moneo 14. Georg. de Rhodes De Pœnit. q. 5. sect. 5. §. 6. Arfdekin, &c.

Ratio est: Quia quamvis talis ex suâ malitiâ prædicta opera non peregerit

gerit tempore constituto ; tamen ,
quando ad pœnitentiam accedit, verè
dicitur impotens.

Nec obstat, quòd voluntariè omit-
tens , non dicatur impeditus. *Cap.
Commissio, & Cap. Si quis, de Elect. in 6.*
Quia licèt sit impedimentum volun-
tarium in causâ , tamen tunc non est
voluntarium. Unde, si quis peteret
commutationem, vel dilationem Ju-
bilæi, ob id solùm, quia non vult eo
tempore illud consequi , cùm tamen
commodè posset ; talis non esset ca-
pax illius dispensationis: quia non di-
ceretur impeditus. Verùm si jam omi-
sisset opus tempori addictum, nec ef-
set tempus illud agendi, & pœnite-
ret; non diceretur, impedimentum
amplius voluntarium, sed necessari-
um ex suppositione.

Nec etiam obstat , quòd sit ela-
psum tempus , cui addicta erant je-
junia. Quia datur regulariter Con-
fessario facultas differendi singula &
omnia , eaq; commutandi ; & hæc

206 P. 3. De Jubilao extraordinario.
facultas, ut supponitur, nondum ex-
piravit. Ita Filiucius, & alii.

Collige: Quando poenitens omni-
bus reliquis perfectis, venit ulti-
mâ Dominicâ, seu ultimo die Ju-
bilai, dubitat tamen prudenter con-
fessarius, an sit (si eum absolvat)
permansurus in occasione proximâ
peccandi; potest differre Confessio-
nem & Communionem per aliquot
hebdomadas: & postea eum absol-
vere ab omnibus reservatis. Similiter,
quando ipso tempore Jubilai non
potest fieri confessio integrè, propter
casus intricatos. Diana p. 5. tr. 12.
R. 26. cum Bosio; Gobat n. 114. Vid.
Sanchez De Matrim. l. 8. disp. 15. n. 17.
Eugo De Pœnit. disp. 20. n. 13.

S E C T I O IX.

DE ELECTIONE CONFESSARII.

QUÆST. I. An vi Jubilai possit quilibet sibi eligere Confessarium?

RESP. I. Potest quilibet Sæcularis,

ris, tam Laicus, quàm Ecclesiasticus. Patet clarè ex verbis Bullæ.

R. 2. Potest etiam quilibet Regularis, ex quolibet Ordine, etiam mendicante; etiam Monialis: & quidem sine licentiâ sui Superioris; quidquid aliqui contrarium opinentur. Certè verba Bullarum, quibus communiter conceditur Jubilæum universale, satis apertè id exprimunt.

Atque ita, præter alios, sentiunt Navarrus l. 5. *Consil. tit. de Pœnit. & remiss. Consil. 19.* Suarez to. 4. de Relig. tr. 8. l. 2. c. 16. n. 7. Filiucius tr. 8. n. 276. qui addit ita declaratum à sacrâ Congregatione Papæ; Diana cum Bosio & aliis, p. 5. tr. 12. R. 12. & p. 6. tr. 8. R. 28. Bordonus *Consil. Regular. to. 1. Resol. 34. n. 52. & 53.* Lugo De Pœnit. disp. 20. n. 186. & c.

Gobat n. 225, & seq. multa in utramque partem disputat; dicit tamen se vidisse responsum Romanum, in quo rescribitur esse standum verbis Bullæ. At in Appendice postremæ editionis, existimat, Decretum notificati-

208 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
tificativum Clementis X. non patro-
cinari affirmantibus. Verum Decre-
tum istud est tantum notificativum
pro Anno Jubilæo; adeoq; nihil facit
contro affirmantes pro Jubilæo ex-
traordinario, seu duarum hebdoma-
darum.

Adde, cum Tamburino De Pœnit.
c. 5. §. 4. n. 40, tacitum consensum
Superiorum, qui dum Jubilæum suis
subditis proponunt, satis ostendunt,
eam libertatem approbare eligendi
Confessarium.

Q. 2. Qualis debeat esse Confessarius
eligibilis per Jubilæum?

R. Debet esse approbatus ab Or-
dinario. Quod si Bullæ, ut ferè so-
lent, exigant approbatum ab Ordi-
nariis locorum, debet esse approba-
tus ab Episcopo, aut ejus Vicario.
Hi enim intelliguntur nomine Ordi-
narii loci seu locorum. Et tunc non
posset Regularis in Confessarium
eligere Regularem à solo suo Præla-
to approbatum; ut est communis sen-
tentia, quam tenent Suarez, Re-
ginal.

ginaldus, Vega, & alii, quos citat & sequitur Lugo *disp.* 20. *n.* 141. & 143. contra varios approbatos à Dianâ *p.* 5. *rr.* 12. *R.* 37. quorum opinionem censet probabilem & tutam in praxi Gobat *n.* 229. dicens, Clausulam illam, *Ordinariis locorum*, posse intelligi ampliativè.

Id quod etiam priùs dixerunt Bonacina *De Sacram. disp.* 5. *q.* 7. *pu.* 4. *§.* 1. *n.* 25. Bordonus *Resol.* 34. *n.* 50. qui etiam expendit *ly, eligere possint*, quod habet Bulla; & Castropalao *De Pœnit.* *pu.* 17 *n.* 11. Quasi dicat Pontifex, quòd Pœnitens non solùm possit confiteri suo Parocho, aut alteri Sacerdoti, sicut poterat ante Jubilæum; verùm etiam possit alium quemlibet Sacerdotem approbatum ab Episcopo eligere, quamvis alias ante Jubilæi concessionem non possit ei confiteri.

Et hæc interpretatio multùm favet Regularibus, præsertim iis, qui sunt in Monasteriis, quorum Confessarii non sunt ab Episcopo approbati

210 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
bati; ut observant Bonacina, Gobat,
Pouillé p. 2. c. 2. n. 7. & alii: de quo et-
iam fusiùs Dicastillo De Pœn. disp. 10,
n. 262.

Atque hoc etiam extendunt ad no-
vitios, Joannes de la Cruce, & alii;
& quidem satis probabiliter, ait Dia-
na supra, Bordonus n. 51. Pouillé *ibid.*
fine.

Quòd, si in Bullâ præcisè poneretur
nomen *Ordinarii*; tunc multò proba-
baliùs diceretur, & absolute dicerem,
ait Gobat n. 230. cum Filliucio 275.
Lezanâ, & aliis, sufficere pro Regu-
laribus approbationem Prælati Reli-
giosi. Testatur ipse Filliucius, ita res-
ponsum esse sæpè in sacrâ Pœnitentia-
riâ, addens hanc responsionem funda-
ri in benignâ interpretatione vocis
Ordinarii, & intentione Summi
Pontificis Indulgentiam conceden-
tis.

Certè nomine *Ordinarii* absolute
prolato, intelligi (nisi materia sub-
jecta aliud postulat) quemvis ordi-
nariâ Jurisdictione exteriori prædi-
tum,

tum, tradit ex communi Sanchez De
Matrim. l. 3. disp. 29. n. 4.

Pro eâdem Sententiâ refert quam-
plurimos Pourré paulò antè citatus,
additque esse conformem cuidam
Constitutioni Clementis VIII. 3. No-
vembris 1590. quam refert Quaranta
in Bullario v. *Confessor*, p. 197. im-
press. Venetæ 1614. cujus etiam me-
minit Bonacina *suprà*, & Ascanius
Tamburinius De *Jure Abbat. to. 2. disp.*
6. q. 17. n. 2. quem lege.

Et quidem, stante istâ sententiâ,
posse Regularem confiteri Confessa-
rio approbato à Prælato alterius Or-
dinis, docent Peyrinis, Fernandez,
& alii, apud Dianam p. 3. *tr. 2. R. 21.*
& Simonem Pourré *suprà n. 9.* appro-
bantem, contra Bordonum, Fabrum,
Bosium, apud eundem Pourré *n. 8.*

Non posset tamen Sæcularis elige-
re talem Regularem approbatum à
solo Prælato Regulari: quia hic non
est Ordinarius Sæcularium, Filiucius
suprà, Diana p. 1. *tr. 11. R. 7. sine cum*
Nugno.

Q. 3. Qui-

212 P. 3. De Jubileo extraordinario.

Q. 3. Quinam intelligantur nomine Ordinarium loci, seu locorum, à quibus debent esse approbati Confessarii pro facultatibus Jubilæi?

R. Probabilius intelliguntur Ordinarii locorum, in quibus fit confessio; ut docent Lugo De pœnit. disp. 21. n. 14. & 35. Thom. Tamburinus de Sacram. l. 5. c. 5. §. 4. n. 11. & Tract. de Bullâ Cruciatâ cap. 11. §. 1. n. 1. Berrendus Loht Tract. 21. art. 8. post med. &c.

Q. 4. An, qui est approbatus limitatè, v. g. pro viris, non pro mulieribus; pro rusticis, non pro mercatoribus, &c. possit eligi ab omnibus illimitatè?

R. Negativè, cum Suarez disp. 28. sect. 7. n. 3. De Lugo suprâ n. 16. citante Emmanuëlem Rodriguez, Villalobos, Homobonum, & alios; Bordonno Resol. 34. n. 54. Th. Tamburino sup. §. 4. n. 29. Gobato n. 233. &c. contra plures.

Idem ferè dicendum, & dicunt prædicti Authores de approbato limitatè ad unum oppidum, pagum, &c.

&c. ut videro potes apud DeLugo
sup. n. 23. qui docens cum Filliucio,
Nugno, & aliis, talem non posse eli-
gi ubique, sed tantum intra istud op-
pidum, concludit: *Requiritur ergo ap-
probatio, vel universalis, vel certè res-
pectiva ad talem confessionem, ut ad illam
possit eligi per Bullam, aut Jubilæum.*

Q. 5. *An possit eligi Excommunicatus,
Suspendus ab exercitio Jurisdictionis, Irre-
gularis quoad Jurisdictionem?*

R. Negativè. Id quod magis di-
cendum de Deposito, Degradato.
Tum ex praxi: Tum quia Pontifex
per Bullam Jubilæi neminem restituit
suo gradui, aut absolvit à vinculo,
quo quis tenetur. Ergo Censuratis, &
aliis ejusmodi, nihil patrocinantur
generalia verba: *Confiteantur cuilibet
approbato Confessario. Gobat n. 236.
& seq. Vide infra, q. 8.*

Q. 6. *An possit eligi Confessarius com-
plex criminis, si à legitimo Superiore ab-
lata sit Confessario potestas absolvendi
complicem?*

R. 1. Si ista potestas ablata sit per
appro-

214 P. 3. De Jubileo extraordinario.
per approbationem restrictam, seu ex-
cludentem crimen complicitis, non
potest eligi à socio criminis ille Con-
fessarius: Quia hic non est approba-
tus pro tali peccato respectu illius.

R. 2. Quando adest prohibitio Su-
perioris, quâ Confessarius prohibe-
tur ne absolvat à peccato, cujus ip-
se fuit complex (quâ ratione, teste
Bonacinâ, *De Sacram. disp. 5. q. 7. pu.*
5. §. 5. n. 10. prohibetur in Diocesi
Mediolanensi, etiam sub pœnâ ex-
communicationis) Negat fusè ibi-
dem Bonacina, maximè pro istâ suâ
Provinciâ Mediolanensi, talem Con-
fessarium posse eligi à tali Pœnitente;
imò oppositum sentientes, dicit, in-
eptè ductos fuisse ad asserendum,
suamque sibi sententiam constanter
& indubitanter tenendam putat.

Q. 7. *An possit eligi Sacerdos Regula-
ris, approbatus quidem simpliciter ab E-
piscopo, sed inscio & invito seu prohibente
superiore?*

R. I. Non posse eligi talem Regu-
larem, si sit è Religione, ubi rece-
ptum

ptum est Breve Julii III. anno 1551.
17. Januarii concessum ad instantiam
& supplicationem Generalis Ordinis
Prædicatorum, & in Capitulo
Generali Salmanticæ celebrato acceptatum,
ut testatur Emm. Rodriguez *to. 1. quest. 6. a. 3.* & post eum
Miranda *Manuali Prælat. Parte. 1. q. 45. a. 12.* referens istud Breve; Non
posse, inquam, eligi talem Regularem,
docent iidem Rodriguez & Miranda
ibidem, Joannes de la Crux *de Statu & Privileg. Relig. l. 2. c. 6. concl. 1.*
Laurentius Portel *Dub. Regular. v. Confessor Regularis, n. 9.* Bordonus
Resol. 36. n. 42. &c. Quia, inquiunt,
vi istius Brevis, approbatio talis est
irrita & nulla.

R. 2. Regularis taliter approbatus
ut in titulo questionis, si sit è
Religione, ubi non est receptum
istud Breve (non constat autem esse
ab aliis Religionibus, quàm à
Dominicanâ, acceptatum, ut notat
Castropalao) nec habetur simile
Statutum irritans confessiones
exceptas

215 P. 3. De jubileo extraordinario.
pras sine licentiâ Superiorum; potest
eligi validè vi Jubilæi. Nihil enim de-
est ad validitatē. Miranda *suprà*, Emm.
Rodriquez *suprà*, si attentè legatur,
Grassius, Zerola, & alii apud Bordo-
num dissentientem *Resol. 36. n. 43.*
Layman *l. 5. tr. 6 c. 10. n. 19.* Ca-
stropalao *n. 23.* Trullenck *de Bullâ*
Cruc. l. 1. §. 7. c. 1. dub. 6. n. 8. cum
multis aliis, quos etiam citat & sequi-
tur Diana *p. 1. tr. 11. R. 13.*

R. 3. Regularis taliter approbatus
in scio scilicet & invito suo Prælato,
excipiens confessiones, peccabit gra-
viter, secundum Emm. Rodriquez,
Mirandam, Layman, Castropalaum
suprà, &c. sed secundum Molfesum
& Megalem citatos & approbatos
à Diana *suprà*, Thom. Tamburinum
De Sacram. l. 5. c. 5. §. 2. n. 37. Trul-
lenck. *sup.* &c. peccabit mortaliter
vel venialiter, juxta obligationem
Constitutionum suæ Religionis,
mortalem aut venialem, seu juxta
majorem aut minorem præcepti dati
vigorem.

Rectè

Rectè autem observat Tamburi-
nus n. 38. non esse fidendum appro-
bationi & jurisdictioni concessæ Re-
gulari ab Episcopo, Superioribus
ignorantibus; multò minù, contradi-
centibus. Si enim ejusmodi ignoran-
tia vel contradictio Episcopo non sit
nota, magnum periculum est, ne ista
concessio sit subreptitia, atque adeo
nulla; cùm sit per fraudem extorta,
aut ex errore facta. Etenim Episco-
pi absolutè (nisi exprimant) conces-
sionem illam non faciunt, indepen-
denter à consensu Superiorum Reli-
gionis; ut tradunt Angelus, Adrianus,
& alii, apud Dianam *sup. R. 13.*

Q. 8. An possit eligi Confessarius Re-
gularis, ab Ordinario quidem approba-
tus, sed per sententiam, aut simplex
mandatum à suis Superioribus prohibi-
tus ne Secularium confessiones audiat?

R. Si ista sententia judicialis sit
& notoria, Negant posse eligi Emm.
Rodriquez To. 1. q. 60. a. 2. & in
Addit. ad Bullam Cruciatæ §. 9. n. 7. &

K

8. Joan-

218 P. 3. De Jubilao extraordinario.
& 8. Joannes de la Cruz de Statu &
Privil. Relig. l. 2. c. 6. concl. 2. citans
Silvestrum, & Ludovicum Lopez,
& afferens Privilegium Leonis X.
concessum Ordini Prædicatorum, si-
mile Privilegio Julii III. de quo q.
precedenti; item Miranda *Man. Prælat.*
p. 1. q. 45. a. 13. concl. 3. & alii, apud
Dianam *p. 5 tr. 12. R. 50.*

Affirmant universaliter & absolu-
tè ipse Diana etiam *p. 1. tr. 11. R. 13.*
que, cum Ledesma, A Costa, & aliis;
Trullenck *sup. n. 7.* Tho. Tamburi-
nus *sup. n. 36.* Pourré *p. 2. c. 2. n. 15.*
Quia Superior Regularis non potest
privare Subditum Religiosum juris-
dictione concessâ, vel concedendâ à
Summo Pontifice. Et hanc senten-
tiam censet etiam practicè probabi-
lem Gobat *n. 232.* censens tamen ne-
gantem probabiliorem.

Peccabit tamen talis Regularis
exponens se ad audiendas confes-
siones: Quia (inquit Tamburinus)
Superior Regularis, licet jurisdictionem
concessam à Pontifice, vel etiam
ab

ab Episcopo, abolere nequeat; tamen potest Subditum regere in usutalis jurisdictionis. Si ergo illum perjuridicam sententiam prohibet, videtur sub gravi & mortali prohibere.

Peccaret item Pœnitens, qui sciens eligeret talem Confessarium: quia formaliter cooperaretur peccato istius Confessarii; cum, ut supponitur, non desit copia alterius Confessarii non impediti, à quo æquè commodè juvari possit. De quo in *Tract. de Sacram.* ubi quæritur, *An liceat suscipere vel petere Sacramentum ab eo, qui scitur in administratione peccaturus?*

Nota obiter, quod Superior prohibens alicui ne confessiones audiat, non censendus sit omninò privare illum facultate & jurisdictione. Itaque, ut rectè monent Suarez to. 4. de Relig. tr. 10. l. 9. c. 2. n. 7. Layman l. 5. tr. 6. c. 10. n. 19. Castropalao De Pœnit. pu. 14. n. 7. & alii spectanda est Superioris intentio & quidem, si ob inscitiam Confessarii, vel timorem indignæ admini-

220 P. 3. De Jubilao extraordinario.
strationis, vel in pœnam alicujus
delicti, prohibitio fiat, signum est
ablatae facultatis; secus autem, si
prohibitio tantum fiat per modum
ordinariae obedientiae simplicis, ut
talis in eo munere non occupetur,
sed in aliis: tunc enim non censetur
auferrî jurisdictionis, nec prohibitio
fieri cum obligatione in conscientia;
inquit Suarez *ibid.*

Quando igitur Superior intendit
obligare, vel omnino privare; debet
id clarè explicare: & in dubio debet
Subditus abstinere, donec certior
fiat de intentione Superioris; ut mo-
net idem Suarez.

Et nisi prohibitio seu privatio
publica & notitia sit, Confessiones
factae tali Confessario semel legitime
exposito, validae erunt ob jurisdic-
tionem à jure traditam ei, qui cum
errore Populi titulum coloratum ha-
bet, juxta *L. Barbarius, ff. de Offic.
Prator.* ut tradunt Emm. Rodri-
quez, Miranda, Joan. de la Cruz,
locis

locis initio hujus *quest. 8.* citatis, Layman *suprà*, & fusiùs *l. i. tr. 4. c. 22. n. 9.* Castropalao *suprà*, & alii communiter.

Vide *Navarrum Manuali c. 9. n. 9.* ubi in alio simili casu dicit & probat quòd valida sit confessio & absolutio illi Pœnitenti concessa, qui præ ignorantia confessus est Sacerdoti vinculo excommunicationis, interdicti, vel suspensionis irretito, non tamen notoriè tali, nec publicè ut tali denunciato.

Q. 9. An Regularis approbatus ab Episcopo, dimissus postea è Religione, sit eligibilis vi Jubilæi?

Respondet affirmativè *diana p. ii. tr. 4. R. 13. sine*: Quia adhuc durat approbatio. Sed *Th. Tamburinus De Sacram. l. 5. c. 5. 2. n. 41.* de dūratione istius approbationis, uti & jurisdictionis, quam communiter solent dare Episcopi approbando, valdè ambigit, & meritò, propter tantam personæ & statûs in deterius mutationem,

E contrariò, num. 42. assentitur Tamburinus Bordonò *Resol. 36. n. 88.* dicenti, Sacerdotum Sæcularem, cui Episcopus concessit potestatem excipiendi confessiones suarum Ovi-um, ingressum in Religionem, posse validè easdem excipere: *Quia hic, inquit, non militat involuntarium Episcopi, sed favet maxima ejus voluntas, propter oppositam rationem, scilicet, quia mutatio personæ est in melius.*

Q. 10. An Confessarius legitimè approbatus, teneatur admittere electionem sui factam à volente lucrari Jubilæum?

R. Affirmativè, ita ut peccet graviter, si commodè potens, nolit illius confessionem excipere, commutare vota, &c. Sanchez in Decal. l. 4. c. 54. n. 12. citans Aragonium, Vivaldum, Sayrum, &c; Gobat n. 298. Bordonus approbatus à Pourré p. 6. 4. fine. Ratio est: Quia talis Confessarius est judex delegatus à supremo omnium Fidelium Pastore in Pœnitentis favorem, petentis jus ex privilegio illo sibi concessum.

SECTIO X.

DE ABSOLUTIONE A PECCATIS

QUÆST. I. An detur facultas absol-
vendi ab omnibus peccatis?

RRSP. Affirmativè. Patet ex ver-
bis Bullarum.

Hinc I. Datur facultas à casibus
Episcopo reservatis, etiamsi in ipsâ
Bullâ non exprimeretur, uti expressa
fuit in aliquibus. Et hæc est commu-
nis intelligentia Doctorum, & pra-
xis. Pro quo videri possunt Layman
l. 1. tr. 5. p. 1. c. 7. n. 5. Bordonus to. 1.
R. 39. n. 18. Gobat n. 491. & seqq.

II. Datur facultas absolvendi et-
iam ab hæresi, cum ejus exceptio non
exprimitur. Aliqui Pontifices eam
aliquando exceperunt, aliquando
non, etiam iidem, & alii. Quando
ergo non excipiunt, censendi sunt
dare facultatem absolvendi ab illâ,
maximè cum sciant ita doceri & pra-
cticari à multis.

Et ita docet Filliucius *tr. 8. n. 265.* qui dicit, ita fuisse responsum in fa-
erâ Pœnitentiariâ anno 1616. occa-
sione Jubilæi mense Junio à Paulo
V. concessi; & de quo ipse tunc scri-
bebat Pœnitentiarius, & fungens of-
ficio Responsoris. *Questionibus*, ut ip-
se loquitur, *conscientiæ*; Ita ut nequeat
dubitar ide veritate hujus testimo-
nii.

Affert autem & solidam, præter
alias, suæ responsionis rationem: quia
id necesse est ad finem recipiendi the-
saurum Indulgentiæ pro omnibus Fi-
delibus: alioqui multi destituti essent
necessariâ facultate ad se disponen-
dum pro ejus receptione.

Eandem sententiam tenent So-
tus, Lorca, Corduba, Farinacius,
& alii benè multi, apud Dianam *p. 1.*
tr. §. R. 1., referentem ita fuisse de-
cisum Placentiæ ab Episcopo & In-
quisitore illius Civitatis, Cardinali
Arezzo; item apud Castropalaum *to.*
4. disp. 4. pu. 3. §. 4. qui & illam cen-
set probabilem; Cardinalem de
Lugo

Lugo, *De fide disp.* 23. n. 100. qui n. 102. & 103. apertè favet huic sententia propter mutationem styli, quò nunc non habetur expressa exceptio hæresis, quæ priùs aliquando habebatur. Censet & probabilissimam Bonacina, *De Censuris in communi*, q. 3. pu. 1. n. 14. Fagundez, *De 2. Eccl. prac.* l. 8. n. 39. valdè probabilem & securam, citatq; plurimos Theologos & Canonistas.

Refertur Bossius cum aliis, (apud Dianam p. 12. tr. de Conclavi, R. 19. proponentem casum consimilem pro summo Pœnitentiario) asserens, quòd si Pontifices in aliquo Jubilæo concederent absolutionem ab omnibus Casibus Bullæ Cœnæ, casum hæresis tamen excludendo; si postea in aliis Jubilæis concedant talem absolutionem, & casum hæresis non excludant; videntur illum utique concedere: nam si nolissent, id explicarent in aliis Jubilæis, ut fecerant. Nempe & hîc valet commune Juris Axioma: *Quando voluit, K s expressit;*

226 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
expressit; ergo quando non *expressit*,
non voluit: nam si voluisset, *expres-*
sisset.

Eandem sententiam absolutè do-
cet Arsdekin P. 3. agens de Jubilæo, his
verbis: *Datur facultas absolvendi à Ca-*
sibus reservatis, etiam in Bullâ Cœna:
nec excipitur hæresis, nisi id exprimatur.
Coninek, de *Sacram. disp. 14. n. 245.*
Credo, ait, omninò eam sententiam (af-
firmantem) esse veram in locis multùm
hæresi in fectis, aut iis vicinis, in quibus
aliàs ejusmodi privilegia essent magnâ ex
parte inutilia.

Pro eâdem sententiâ firmiter stat
Gobat n. 248. & seq. citans etiam San-
tarellum, Cotonium, Ferdinandum
Hauckium; & iterùm n. 469. Et ra-
lis est sensus etiam aliorum Theo-
logorum.

Quòd si quis obijciat quædam De-
creta seu Rescripta & Declarationes
quorundam Pontificum, qui signi-
ficaverint non dari potestatem absol-
vendi ab hæresi tempore Jubilæi, nisi
exprimatur; responderi poterit,
vel

vel de illis non constare authenticè ;
vel intelligenda esse pro iis locis , in
quibus viget sacra Inquisitio. Hic Ca-
sus (ait Emm. Rodriquez Lusitanus ,
Sum. p. 1. c. 184. n. 2.) commissus est in
foro interiori & exteriori Dominis Inqui-
sitoribus hujus Regni (Lusitaniæ) per
Breve particulare.

Sic intelligenda sunt Decreta In-
nocentii X. & Alexandri VII. de
quibus Raymundus Lumbier , Car-
melita Hispanus , Observat. ad Propo-
sit. damnatas , n. 36. & 701. Item Re-
scriptum Innocentii X. 18 Octobris
1652. ad Memoriale Inquisitoris To-
letani , quod sibi legendum præbuis-
se dicit Diana p. 12. rr. de Conclavi R.
25. Vide Gobar , Appendiculâ , quam
ipse , in postremâ anno 1681. editio-
ne Operum suorum , addidit ad num.
249. Tract. de Jubileo.

Adverte , quòd si exciperetur cri-
men hæresis , non ideo censentur
excepti alii casus , qui reddunt homi-
nem suspectum de hæresi , ut favor ,
receptatio , & defensio hæretico-

228 P. 3. De Jubilao extraordinario.
rum, eorum librorum lectio, im-
pressio, & reverentio, blasphemia
hæreticalis; si reverà isti casus non
essent conjuncti cum hæresi formali.
Ita Sanchez in Decal. l. 2. c. 12. n. 12.
idem dicens de schismate, de quo
fuerat locutus num. preced. Henri-
quez, Suarez, Duardus, & alii com-
muniùs, quos citant & sequuntur
Diana p. 1. tr. 5. R. 7. Lugo de Fide disp.
23. n. 105. Gobat n. 250.

Q. 2. An possit quis sapiens absolvi à re-
servatis tempore Jubilæi?

R. 1. Qui primâ hebdomadâ lu-
cratus est Jubilæum, si secundâ in
aliquem casum reservatum incidat,
poterit ab illo absolvi, saltem si de-
nuò repetat opera præscripta. Na-
varrus de Jubilæo Notab. 23. n. 46. &
47. Henriquez l. 6. c. 16. n. 3. & l. 7.
c. 11 n. 1. addens sic esse in praxi,
posseque absolvi ab hoc casu, &
reliquis commissis post publicatio-
nem Jubilæi. Ità cum iisdem Emm.
Rodriquez summ. p. 1. c. 184. n. 17.

Regi-

Reginaldus l. 8. n. 64 Diana cum aliis multis p. 2. tr. 3. miscell. R. 49. & p. 5 tr. 12. R. 28. Gobat n. 256. & haud dubiè omnes ii, qui tenent Jubilæum posse bis acquiri ab eo qui utrâque septimanâ opera præscripta peragit; de actum est suprâ, sect. 2. q. 7. Ità etiam Castropalao tr. 24. pu. 12. § 3. n. 6. Diacastillo tr. 8. de Pœnit. disp. 11. n. 259. quamvis uterque teneat ut probabiliorem sententiam negantem posse bis obtineri Indulgentiam Jubilæi, hic tr. 9. disp. 2. n. 319. ille loc. cit. n. 4.

R. 2. Imò probabiliter potest absolvi, etiamsi non repetat opera præscripta. Emm. Rodriquez suprâ, nullam faciens mentionem repetendi. Emm. Sà v. Indulgentia n. 11. sic habet: *Toto tempore Jubilæi potest quis absolvi à reservatis, si talis potestas per Jubilæum conceditur.* Ita etiam tenet Diana Resol. illâ 49. Quia, inquit Rodriquez, *cùm iste sit favor, non debet restringi.*

Et istam sententiam, pro quâ et-

K. 7

iam

230 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
iam citant Grassium, probabilem
censent Bonacina *De Sacram. Diss.* 5.
q. 7. pu. 5. §. 2. n. 17. Castropalao, &
Dicastillo *suprà.*

Collige, multò magis posse quem
sepiùs intra eandem septimanam,
seu, idem tempus quo præstat opera
præscripta ad Jubilæi Indulgentiam,
absolvi à reservatis, in quæ interim
fortè incidisset. Et ità etiam San-
chez, nobis contrarius in præceden-
tibus l. 4. in *Decal. c.* 54. n. 30, tenet
n. 26. dicens posse toties quoties com-
mutari vota durante Jubilæo, seu,
durante tempore quo facit opera
præscripta. Et hoc etiam tenet Card.
De Lugo *De Pœnit. disp.* 20. n. 140.

Imò, si quis breviori tempore
quàm integræ hebdomadæ peragat
omnia opera, quia videlicet Confes-
sarius ex justâ causâ commutavit in
opera uno aut altero die peragenda;
tenet idem Sanchez n. 28. posse in-
tra totum tempus illius hebdomadæ
absolvi à casu reservato, si fortè
in illum inciderit; affirmans spa-
tium

tium totius hebdomadæ reputandum esse tempus pro concessione Jubilæi in ordine ad absolutionem à reservatis, & votorum commutationem, tamen breviori tempore obtentum sit.

Et hoc etiam ultimum à fortiori dicit Castropalao *nim. illo 6.* & probabile putat Dicastillo *disp. illâ 11. n. 263.* Et confirmari potest ex eo quod dicit Lugo *de Pœnit. disp. 27. n. 106.* assignari unam hebdomadam singulis ad lucrandum Jubilæum: quod intellige, non de solâ Indulgentiâ lucranda, sed etiam de aliis favoribus.

Q. 3. *Quandonam possit dari absolutio à Casibus reservatis?*

R. 1. Potest dari, antequàm Pœnitens quidquam aliud ex præscriptis faciat; dummodò is habeat verum propositum præscripta perficiendi: alioqui non valet absolutio.

R. 2. Debet fieri intra tempus Jubilæi; sed hoc videtur moraliter intel-

232 P. 3. De Jubileo extraordinario.
intelligendum. Filliucius *tr.* 8. n.
272. dicit, Non videri dubium, quin in
die Dominico, quo solet promulgari Ju-
bileum, confessio in illo facta valeat à
tempore publicationis. Lugo De Pœnit.
disp. 27. n. 106. Ipsâ, inquit, Die
Dominicâ, quâ promulgatur Jubileum,
Confessarii absque scrupulo absolvunt à
reservatis, ut testatur Filliucius, modo
citatus.

Q. 4. An, qui, ante omnia alia opera,
absolutus est à Censuris & peccatis reser-
vatis, habens verè tunc animum alia præ-
standi; si postmodùm vel ex impotentia,
vel ex oblivione, vel ex merâ pigritia,
omittat omnia alia, aut aliqua; perma-
neat nihilominus verè absolutus?

R. Affirmativè: Non ergo reinci-
det in reservationem aut censuram.
Ratio est: Quia Confessarius absolu-
tè & simpliciter illum absolvit, &
non ad reincidentiam: neque ad hanc
absolvendi data est illi à Pontifice
potestas. Navarrus *Miscell.* 59. de O-
rat. Henriquez l. 6. c. 16. n. 6. & l.

7. 60

S. 10. De Absolutione à peccatis. 233

7. c. II. n. 4. Vasquez De pœnit. q. 93. art. 3. dub. 6. n. 6. Layman. c. 8. n. 9. Platelius p. 5. n. 914. & alii communiter.

Idem dicendum, si quis taliter obtinuerit commutationem votorum: Neque enim redeunt vota, si opera deinde non præstet. Atque ita etiam sentiunt Suarez to. 2. De Relig. l. 6. de voto, cap. 16. n. 10. Sanchez in Decal. l. 4. c. 54. n. 49. Portel Dub. Regular. v. Indulgentia pro Jubil. n. 19. Castropalao tr. 24. pu. 12. n. 11.

Q. 5. An peccet talis, qui absolutus, mutat propositum perficiendi opera, ex mera pigritiâ?

R. Non peccat, saltem graviter. Henriquez suprâ num. illo 6. Quia, inquit, propositum implendi alias diligentias, quod habebat dum absolveretur, non induxit pactum vel promissionem. Ita etiam sentiunt Sanchez n. 54. Portel sup. n. 20. Bonacina q. 7. pu. 5. sine, Lugo disp. 20. n. 100. Castropalao n. 13. Bartholomæus à sancto Fausto, Thesaurus

134 P. 3. De Jubileo extraordinario.
Thesauro Relig. l. 4. q. 73. & alii, con-
tra Suarez & alios affirmantes pecca-
re graviter.

Q. 6. An talis absolutus à reservatis,
posset postea à Confessario non habente po-
tustatem in reservata, absolvi ab aliquo
reservato, in istâ confessione per oblivio-
nem omisso?

R Consent probabilius posse, San-
chez supra n. 45. & De Matrim. l. 8.
disp. 15. n. 21. Filliucius tr. 7. n. 313.
Portel n. 19. Diana p. 3. tr. 4. R. 145.
Lugo n. 101. Castropalao n. 11. Dica-
stillo, De Pœnit. disp. 11. n. 163.

Ratio est: Quia, cùm confessio
illa valida fuerit (ut supponimus)
Confessarius absolvens directè à sibi
declaratis, & indirectè ab omissis per
oblivionem, virtute Jubilæi, inten-
dit omninò auferre reservationem:
cùm absolvat quatenus potest, & re-
verà possit.

Idem est de omissis ex justâ causâ,
quæ excusat ab integritate materiali
confessionis. Lugo n. 116. Dicastillo
sup. & alii.

Non

Non est autem idem dicendum de votis tunc oblitis: non enim possunt, transacto Jubilæo verè non comparato, commutari, quantumvis alia specialia sint commutata. Quia, cum ea non sint verè sublata, nec auferendi privilegium sit obtentum, non poterunt auferri. Sanchez *cap. illo 54. & disp. illâ 15. n. 23. Portel. n. 19.*

Nota, probabilius nullam fore absolutionem à reservatis, si confessio non fuerit valida; ac consequenter, si oblivio alicujus reservati fuerit ita culpabilis, ut Sacramentum sit invalidum, remanebunt omnia reservata perinde ut ante istam confessionem. Facultas enim absolvendi à reservatis tempore Jubilæi conceditur in ordine ad consequendum Jubilæum, ad quod prærequiritur confessio, utique valida; ut antè dictum est. Emm. Rodríguez *Sum. p. c. 184. n. 13. Bonacina q. 7. pu. 5. §. 5. n. 8. & 9. cum Sanchez locis sup. citat. Suarez De Sacram. Pœnit. disp. 31. sect. 4. n. 22. Reginaldo & aliis, quibus*

236 P. 3. De Jubileo extraordinario,
quibus etiam magis adhæret Gobatus n. 265. Th. Tamburinus de Pœnit. tr. de Casibus reserv. c. 9. §. 5. n. 4. Castropalao de Pœnit. pu. 15. §. 6. n. 3. dicens, De oblitis vincibiliter, manifestum est non tolli reservationem. Enimverò ratio à nobis allata videtur non nemini adeò efficax, ut non videat, quomodò opposita sententia sustineri possit tanquàm probabilis.

Contrarium tamen sentiunt Cajetanus *Summ. v. Casuum reservatio*, Zechius *de Indulgentiis c. 2. n. 8.* Henriquez *l. 6. c. 6. n. 5.* citans multos: & aliquot citat Comitulus *Resp. moral. l. 1. q. 30.* quorum sententiam censent probabilem Bonacina *num. illo 9.* Diana *p. 1. tr. II. R. 18.* & admittit Lugo *De Pœnit. disp. 20. n. 110.* si pœnitens non advertit defectum; & cum eo Dicastillus *de Pœnit. disp. II. n. 175.* & Gobatus *suprà.*

Addunt Filliucius n. 313. Bonacina n. 8. cum aliis, etiam tempore Jubilæi,

bilæi, si confessio fuerit valida & in-
formis, tunc & validam fore absolu-
tionem à reservatis.

Q. 7. An possit quis tantùm dimidiatè
confitens, v. g. propter temporis angustias,
casus intricatos, &c. absolvi à casibus re-
servatis, dilatâ absolutione aliorum in
tempus commodius | post Jubilæum?

Affirmant Emm. Rodriquez Sum.
p. I. c. 184. n. 12. Zecchius paulò antè
citatus; nec improbat Laurentius Por-
tel Dub. Regular. v. Indulgentia n. 6.

Verùm dicendum est, non pos-
se. Quia non licet dimidiare con-
fessionem nisi ex gravi causâ & ne-
cessitate, quæ inducat impossibili-
tatem physicam vel moralem inte-
grè confitendi omnia peccata mor-
talia; ut benè explicat Joannes de
Cardenas Crisi Theolog. dissert. 38. ad
proposit. 59. è 65. damnatis. Sic autem
habebat ista Propositio: *Licet Sacra-
mentaliter absolvere dimidiatè tantùm
confessos ratione magni concursûs Pœni-
tentium, qualis v. g. potest contingere in
die*

238 P. 3. De Jubileo extraordinario.
die magna alicujus Festivitatibus aut Indulgentia.

Quòd si casus sint Papales, cum omnes (excepto, ut observat Lugo *disp.* 20. n. 25. casu malè promoventium & malè promotorum ad Ordines) habeant annexam censuram, hac sublatà per habentem legitimam potestatem, potest absolvere Sacramentaliter quivis approbatus. Navarrus *Manuali* c. 27. n. 261. Suarez *de Pœnit. disp.* 30. *sect.* 3. n. 11. Portel *v. Casus reservatus* n. 5. Bonacina *de Pœnit. q.* 7. *pu.* 5. §. 2. n. 4. & alii communiter.

Non potest igitur etiam Superior absolvere à reservatis tantum, non auditis aliis; licet aliqui docti viri ex antiquis contrarium senserint: qui verum asserunt, si de absolutione non Sacramentali, sed de Canonica tantum, seu de ablatione reservationis, loquantur.

Vel ergo Superior audit omnia etiam non reservata; vel audiens
reservat.

reservata extra confessionem, tollat reservationem, seu mittat ad inferiorem, cui conferat facultatem absolvendi à reservatis. Layman l. 5. tr. 6. c. 12. n. 8. Lugo de Pœnit. disp. 20. n. 76. cum Adriano, Silvestro, Suarez, Vasquez, & aliis communiter, quos sequuntur Gaspar Hurtadus De Sacram. disp. 11. diffic. 15. Joannes Garnerius Tract. posthumo de Offic. Confessar. sect. 2. art. 5. n. 14. & 15. Tamburin. Meth. Confess. l. 2. c. 10. §. 1. n. 27. & Tract. de Cas. reserv. c. 9. §. 7. Alloza v. Casus reservatus, sect. 1. n. 33.

Quòd si esset causa & necessitas gravis, qualis requiritur ad faciendam confessionem tantum formaliter integram, & tamen judicaret Superior omninò expedire ut ipsemet casum cognosceret (qui casus est rarissimus;) posset tunc dimidiari confessio. Layman supra. Portel. n. 21. Lugo n. 78. Raym. Bonal. tr. 26. lect. 50. Tamburinus &c. Sed non teneretur postea Pœnitens reser-

io.
indul-
cum
Lugo
ven-
Or-
ram,
egiti-
olve-
coba-
261.
n. 11.
Bona-
A. &
erior
non
viri
qui
ione
nicâ
ario-
nnia
liens
eser-

RECTOR

240 P. 3. De Jubilæo extraordinario,
rens reservata illa , à quibus absol-
visset Superior , confiteri inferiori.
Suarez disp. 31. sect. 1. n. 10. Lay-
man, Portel. supra, Lugo n. 82. cum
Navarro , Petro Soto , Valentiâ ,
Coninck, & aliis, contra Cajetanum,
& alios , apud eundem Layman.

Q. 8. An reservatio possit tolli extra
confessionem sacramentalem?

R. Potest tolli ab eo , qui habet
potestatem ordinariam ; non potest
ab eo qui solum habet delegatam,
ut virtute Jubilæi , Privilegiorum ,
&c. usu ita declarante : ex quo con-
stat, ei non aliter delegari hanc po-
testatem , quàm auditâ confessione
exercendam. Præpositus q. 9. n. 24.
Lessius Auctar. posthumo, v. Absolutio,
casu 8. Lugo n. 104. & III. cum
Suarez, Vasquez ; Bordonus Re-
sol. 39. n. 30. Gobat n. 279.

& Theol. experim. tr.

7. n. 642

SECTIO

SECTIO XI.

DE ABSOLUTIONE A CENSURIS.

QUÆST. I. *An possit dari absolutio à Censuris extra Confessionem Sacramentalem?*

R. Potest dari; atque adedò ab illo, cui non cogitas confiteri. Sanchez *De Matrim. l. 8. disp. 34. n. 30.* Avila, & alii plurimi, quos affert & sequitur Diana *p. 1. tr. II. R. 25.* Et hoc, etiamsi additum esset, *audit à confessione.*

Additque Diana se sæpè ita practicasse, & sæpè expedire ut ita fiat; ut, si reus non sit paratus ad statim confitendum, & adsint causæ, ob quas expediat eum statim absolvi à Censuris.

Hoc etiam locum habet in Religiosis, qui vi suorum privilegiorum absolvunt à Censuris. Navarrus (mutatâ, quam alibi docuerat, sententiâ) *l. 5. Consil. II, n. 2. De Privileg. edit. 2.*

L

cita-

242 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
citatus à Laymano l. 5. tr. 6. c. 10. n.
21. Dianâ p. 3. tr. R. 20. & aliis idem
sentientibus. Quam sententiam ut
communem sequuntur Emm. Rodri-
quez to. 1. *Quæst. Regular. q. 61. n. 7.*
Lessius opere posthumo, v. *Absolutio, Ca-*
su 8. Præpositus q. 1. De Censuris n. 105.
& seqq. Gaspar Hurdato *De Sacram.*
disp. 15. diffic. 5. Gobat de Sacram. tr. 7.
n. 642.

Et quidem, etiamsi forma Privile-
gii diceret, absolutionem esse dan-
dam in foro pœnitentialem; ut docet
Suarez (mutatâ itidem sententiâ)
Tract. de Legibus, l. 8. c. 6. n. 15. & 16.
& to. 4. *de Relig. tr. 8. l. 2. c. 24. n. 12.*
& *tr. ult. l. 9. cap. 2. n. 27.* junctis nu-
meris 20. 30. & 32. quibus locis forum
pœnitentiale à foro conscientie seu
interiori negat esse distinguendum in
hac materiâ, sed utrumque opponi
soli foro exteriori & contentioso.
Hanc sententiam approbant Præpo-
situs *sup. n. 106.* Layman *suprà,* Go-
bat *de Jubil. n. 259.*

Pro

S. 11. De Absolutione à Censuris. 243

Proinde non repugnat, talem ab-
solutionem dari absenti. Layman l. 1.
tr. 5. p. 2. c. 6. n. 9. Diana p. 4. tr. 2. R.
103. Pourré v. Absolutio n. 57. & v.
Censura n. 13. cum Bonacinâ & aliis.
Non expedit tamen; &, ut licitè fiat,
requiritur causa urgens, ad reveren-
tiam Censurarum, & majorem hu-
militatem & cautionem censurati.
Castropalao *De Censuris disp. 1. pu. 11.*
§. 3. n. 10. Trullenck apud Dianam
modò citatum.

Sufficit igitur, si Pœnitens fateatur
seu agnoscat suam culpam, ob quam
incurrit censuram, satisfaciat, aut ve-
lit satisfacere, juxta dicenda q. 3. &
seqq. Quamquàm Th. Tamburinus
Tr. de Bulla Cruc. & Tr. de Casibus reserv.
sine, & alii, rectè notant, non esse faci-
le absolvendum extra Sacramentum
Pœnitentiæ.

*Q. 2. Quando nam, & quoties possit da-
ri absolutio à Censuris?*

*R. Eo tempore, quo dictum est
sect. preced. posse dari ab solutionem à
reservatis; & toties.*

L 2

Q. 3.

244 P. 3. De Jubileo extraordinario.

Q. 3. A quibus Censuris possit dari absolutio?

R. Ab omnibus Excommunicationis, Suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis & Censuris, à jure vel ab homine quavis causâ, latis seu inflictis.

Non possunt tamen absolvi aut aliis favoribus frui ii, qui à Summo Pontifice & Apostolicâ Sede, vel ab aliquo Prelato, seu Judice Ecclesiastico, excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias & Censuras incidisse declarati, vel publicè denuntiati fuerint, nisi infra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint. Ita Bullæ.

Q. 4. Quid intelligatur per Satisfactionem Partis, de quâ modò loquebantur Bullæ?

R. Per Satisfactionem intelligitur restitutio honoris, famæ, bonorum, &c. ob quorum læsionem fuerat quis excommunicatus, suspensus, &c.

Nomine Partium, cum quibus est concordandum, intelliguntur illi, ob quo-

quorum læsa bona fuit quis excommunicatus, &c. non autem intelligitur Judex excommunicans, &c. Poterit ergo dari absolutio antequàm solvantur jura Judici, seu Tabellioni, Fisco, &c. Suarez De Censur. disp. 7. sect. 5. n. 47. Diana p. 1. tr. 11. R. 22. Tambur. de Casib. reserv. c. 12. §. 4. n. 13.

Q. 5. Quid, si Pœnitens non possit satisfacere Parti?

R. Poterit absolvi. Diana ibid. R. 24. cum Barbosâ, Vasquez, Coninck, Vegâ, & aliis communis. Debet tamen præstare cautionem vel pignoratitiam, vel fidejussoriam, aut saltem juratoriam, pro rei qualitate. Diana, Gobat n. 269. cum Suarez, & aliis. Imò sufficere pro foro interno, firmum propositum satisfaciendi cum poterit, docet Diana p. 2. tr. 2. miscell. R. 44. cum Navarro, Henriquez, Joanne Valero, dicentibus aliam cautionem requiri solum pro absolutione in foro externo. Et id.

246 P. 3. De Jubileo extraordinario.
probat Naldus (apud Gobatum De
Sacram. tr. 7. n. 145. vers. v.) ex Ri-
tuali Romano jussu Pauli V. edito :
ubi, pro absolutione ab excommuni-
catione in foro externo, præscribitur
ut absolvendus prius satisfaciatur Parti,
si potest : quòd si tunc non potest ,
præbeat cautionem saltem juratori-
am : at pro absolutione in foro inter-
no, nihil ejusmodi præscribitur.

Et ità etiam tenent Layman l. 1.
tr. 5. p. 2. c. 6. n. 8. Tamburin. De Ca-
sib. reserv. c. 12. §. 4. n. 16. cum aliis,
benè etiam observans cum aliis, si im-
potentia non solum sit præsens , sed
moraliter certò prævideatur, semper
esse futura, nihil requirendum à Pœ-
nitente : nam res frustranea require-
retur.

Q. 6. Quid , si Pœnitens absolutus
non stet juramento aut promissione satis-
faciendi ?

R. Manet nihilominùs absolutus,
adeoque non reincidit in censuram, à
quâ fuit absolutus, ut iterùm dictum
est

est *sect. præc. q. 4. Layman sup. n. 8. vers.*
Duo insuper, Diana p. 5. tr. 9. R. II.
Tambur. sup. n. 17. &c.

Q. 7. *Quid, si Confessarius, ante abso-*
lutionem, omisisset exigere à Pœnitente
ut satisfaceret, aut saltem promitteret sa-
tisfacere?

R. *Peccasset graviter, si sciens omi-*
fisset: neque esset valida absolutio,
saltem si & pœnitens malâ fide acces-
fisset. Quia Bullæ satis apertè signifi-
cant, satisfactionem, &c. requiri tan-
quàm conditionem necessariam ad
validam absolutionem, aliorumque
favorum acquisitionem. Neque inten-
dimus præsentis iis qui à Nobis & Apo-
stolica &c. (ut habes q. 3.) nisi infra
tempus duarum hebdomadarum satisfacere-
rint, aut cum partibus concordaverint, ullo
modo suffragari posse aut debere.

Quare, licet, ex probabili admo-
dum sententiâ, quando in Bullâ Cru-
ciatæ, aut aliis Privilegiis datur fa-
cultas absolvendi *satisfactâ parte*, et-
iam his verbis, *non absolvatur nisi satis-*

248 P. 3. De Jubileo extraordinario.
factâ parte, valida fit, licet illicita, ab-
olutio data non præstitâ prius satis-
factione, aut datâ cautione, &c; quia
satisfactio ibi non ponitur ut condi-
tio sine quâ non valeat absolutio; (de
quo videri possunt Sanchez *De Ma-*
trim. l. 3. disp. 33. n. 3. Gaspar Hurta-
do *Disp. 14. diffic. 5. n. 22.* Diana *p. 5.*
tr. 9. R. 12.) Tamen, si in Bullâ, seu
Privilegio, habeatur, *Non possit absol-*
vere nisi satisfactâ parte, &c. aliter non
valeat absolutio, &c. tunc non præstitâ
satisfactione, &c. absolutio esset in-
valida: Quia ista verba satis indicant,
satisfactionem, &c. requiri ut condi-
tionem necessariam ad valorem ab-
solutionis. Videri etiam possunt Lay-
man *suprà*, Tambur. *sup. n. 15. & 18. &*
cap. 13. n. 28. & seqq.

Quòd si Pœnitens, in casu nostro,
bonâ fide accessisset, & animo satis-
faciendi cum primùm posset; videre-
tur fuisse validè absolutus, etiamsi
Confessarius nihil ab illo exegisset:
Quia tunc Pœnitens habuisset ex
parte

parte suâ id quod q. 5. diximus sufficere ex plurium sententiâ, atque adeò satisfecisset menti Pontificis.

Q. 8. An possit absolvi Pœnitens, qui solum satisfecit Monacho à se percusso, & non ejus Abbati vel Monasterio?

Respondent probabiliter affirmativè Diana p. 1. tr. II. R. 23. cum Avilâ; Tamburinus c. 12. §. 4. n. 14. cum Leandro & aliis, contra Bonacinam De Censuris disp. 2. q. 4. pu. 5. n. 24. & alios, citantes Filliucium afferentem praxim sacræ Pœnitentiariæ. Horum sententia omninò sequenda est, si injuria facta Monacho redundaverit in Communitatem.

Q. 9. An possit absolvi, etiamsi res sit deducta ad forum contentiosum, & lis nondum finita?

R. Affirmativè, cum Sanchez in Decal. l. 6. cap. 17. n. 43. Henriquez l. 8. cap. 60. n. 4. Sayro, &c. approbatis à Dianâ p. 1. tr. II. R. 26. Gobat n. 252. Quia Bulla concedit facultatem absolvendi à censuris, sine restri-

250 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
Etione ad occultas & non deductas
ad forum judiciale.

Q. 10. An absolutio ista valeat tantum
pro foro interno?

R. Affirmativè. Habet enim Bulla,
in foro conscientie. Et est communis
sententia, apud Dianam *cit. q. præc. &*
p. 5. tr. 9. R. 13. & praxis, apud Go-
batum n. 245. qui & particulam tan-
tum, quæ habetur post & hac vice, bene
ostendit referri etiam ad ly in foro con-
scientie.

Imò etiam si non apponeretur ex-
pressè ista particula *tantum*, docet
Layman *sup. c. 7. n. 6.* cum Covar-
ruviâ, Avilâ, & aliis, illam subintel-
ligendam, contra Medinam, Suarem
disp. 7. sect. 5. n. 21. Emm. Rodri-
quez, Filliucium, & alios, quos se-
quitur Gobatus *n. 277.* Quia, inquit
hic, *favores Jubilæi sunt amplissimè in-*
terpretandi.

Talis igitur est absolutus coram
Deo, & verè liber à censurâ: poterit
tamen Judex Ecclesiasticus cogno-
scere

scere de delicto per absolutionem dimisso, & imponere satisfactionem competentem foro publico & contentioso. Possit tamen etiam illam ratam habere, si vellet, nec esset præjudicium tertii; ut cum aliis notant Præpositus q. 1. n. 100. Layman sup. c. 7. n. 7. Bonacina, &c. Vide Dianam modò citat. Th. Tamburinum de Cas. reserv. c. 13. §. 5. n. 38. & seqq. Gobatum n. 274. & seq.

Q. II. An verba Bullæ, quibus dicitur non dari potestatem dispensandi in aliquâ Irregularitate, intelligantur de omni omnino Irregularitate?

R. Existimat quidem Diana p. 1. tr. II. R. 27. & p. 10. tr. II. R. 22. probabilem esse opinionem Aragonii, Cordubæ, Nugni, & aliorum, existimantium non intelligi de irregularitate quæ sit pœna, seu quæ sit ex delicto: quia, inquiunt, ea irregularitas est verè censura.

Sed contrarium tenendum, cum Suarez, Avilâ, Filiucio, & aliis propè

252 P. 3. De Jubileo extraordinario.
innumeris (ait Tamburinus *sup. n.*
21.) & rectius: Quia Bullis confor-
mius, ait Gobatus *n. 272.* Vide Na-
varrum, *Manualic. 27. n. 254.* id pro-
bantem: Quia irregularitas non est
censura; neque absolutio ejus necessa-
ria est ad peccatorum absolutionem,
ob quam tamen datur facultas absol-
vendi à censuris & sententiis Eccle-
siasticis: & Stylus Curiaë habet,
quòd per facultatem absolvendi à
quibuslibet censuris & pœnis, non
intelligatur facultas dispensandi su-
per irregularitate. Vide & Molinam
to. 4. tr. 3. de Justitiâ commutativâ disp.
80. n. 6. & iterùm Gobatum *n. 450.*

SECTIO XII.

DE COMMUTATIONE VOTORUM.

QUÆST. I. An, & quæ Vota commu-
tari possint virtute Jubilei?

RESP. I. Confessarius ab Ordina-
rio approbatus, juxta superiùs dicta,
potest

potest commutare vota quælibet quorumlibet Fidelium, exceptis votis Castitatis & Religionis, de quibus *sect. seq.* Nullam tamen habet, vi Jubilæi, facultatem dispensandi super ullo voto.

R. 2. Potest commutare vota etiam juramenta firmata, atque adeò & juramenta soli Deo facta. Suarez *to. 2. de Relig. l. 6. c. 14. n. 6. 19. & seq.* Portel *Dub. Regular. v. Voti commutatio. n. 97. & 98.* cum aliis, Dianap. I *tr. II. R. 43. & p. 5. tr. 12. R. 57.* cum Basilio Pontio; Gobat *n. 286. & seqq.* Busenbaum, &c. Vide Sanchez *in Decal. l. 4. cap. 53.*

Imò non improbabiler & quævis juramenta, sine præjudicio tertii, posse commutari ab eo qui habet facultatem commutandi vota, docent etiam Alphonsus Mendezius in sua *Theologia Catechetica l. 10. c. 8. n. 14.* Matth. de Moya *tr. de Relig. disp. I. q. 3.* Tambur. *in Decal. l. 3. c. 7. §. 3. num. II.* Gobat *Theol.*

254 P. 3. De Jubileo extraordinario.
experim. edit. anni 1681. tr. II. num.
508. &c.

R. 3. Possunt etiam commutari
promissiones factæ alicui Sancto, non
cogitando de Deo. Quia licet tales
promissiones non sint propriè vota,
ex sancto Thomâ, vulgò tamen so-
lent vota nuncupari; & proinde po-
test ad illas promissiones extendi pri-
vilegium commutandi *quæcumque vo-*
ta. Gobat *de Jubil. n. 289.* Vide eun-
dem *de Sacram. tr. 6. n. 302.*

Q. 2. *An possint commutari etiam vo-*
ta, facta in favorem tertii?

R. Negativè, si jam sint ab illo, vel
ab alio, ejus nomine, acceptata: Quia
fieret contra jus à tertio jam acqui-
situm; secùs, si nondum sint acceptata.
Suarez *sup c. 15. n. 11.* Sanchez *in De-*
cal. l. 4. c. 41. n. 13. Lessius *de Justit.*
l. 2. c. 40. n. 104. Castropalao *disp. 2.*
de Voto pu. 15. n. 2. &c.

Ad illam autem acceptationem
requiritur, præter promissionem deo
factam, etiam promissio facta tertio,
quæ

quæ acceptetur. Vide prædictos Authores.

Q 3. An commutari possint in minus æquale?

R. Etsi commutatio dicat æqualitatem; tamen probabiliter possunt commutari in aliquid minus, dummodò non sit notabiliter minus. Quod maximè verum est in sententiâ probatorum Authorum docentium, voventem posse propriâ autoritate votum suum commutare in evidenter æquale: aliàs enim privilegium esset inutile; & credibile est, Papam delegantem facultatem commutandi, voluisse concedere aliquam benignitatem, & tacitè indulgere ut commutationi admisceatur aliquid dispensationis. Bonacina in 2. Decal. præc. q. 2. pu. 7. §. 3. n. 11. Emm. Rodriguez Sum. to. 2. c. 100. n. 4. & alii, quos sequitur Diana p. 1. tr. 11. R. 40. & p. 3. tr. 5. n. 25. &c. Quod etiam valdè probabile censet Lessius n. 109.

Rectè autem observant Layman,
de

256. P. 3. De Jubilæo extraordinario.
de Voto c. 8. n. 24. Portel Dub. Regular.
v. Voti commutatio n. 43. & alii, itando
etiam in contrariâ sententiâ, non de-
bere Confessarios hac in re esse nimis
serupulosos; cum æqualitas in com-
mutatione votorum non debeat esse
mathematica, sed moralis, ad arbi-
trium boni viri, seclusâ fraude & gra-
vi ignoventiâ.

Valebit etiam probabiliter com-
mutatio, etiamsi in multò minus,
dummodò vovens suppleat id quod
deest ad æqualitatem materiæ subro-
gatæ cum promissâ. Sanchez in Decal.
l. 4. c. 51. n. 11. Diana p. 2. tr. 2.
miscell. R. 7. Tamburin. in Decal. l. 3. c.
16. §. 5. n. 9. &c.

Q. 4. An requiratur causa ad istam
commutationem?

R. Non requiritur alia causa, quàm
ea, ob quam Pontifex dictam facul-
tatem concedit, cum onere implendi
opera in Jubilæo præscripta, præter
illud in quod fit mutatio. Suarez sup.
c. 19. n. 10. Sanchez c. 50. num. 19.

Portel

S. 12. De Commutat. Votorum. 257

Portel *sup.* n. 91. Trullenck *Bull. Cruc.*
l. 1. §. 7. c. 3. dub. 13. n. 6. Gobat n.
299. &c.

Verum, ut observat Petrus à S. Jo-
seph De 2. *prac. Decal. sub finem*, hoc
in praxi non habet locum: quia pe-
tens commutationem semper habet
causam; & levis sufficit etiam extra
Jubilæum.

Q. 5. Ubi, quando, & quoties fieri pos-
sit ista commutatio?

R. 1. Potest fieri etiam extra con-
fessionem, adeoque etiam ab eo, cui
non cogitas confiteri: & quidem, li-
cèt in Bullâ haberetur, *auditis eorum*:
confessionibus: illa enim clausula affi-
ceret tantum absolutionem à reserva-
tis, non autem absolutionem à censu-
ris, & commutationem votorum.
Henriquez l. 7. c. 30. n. 6. Sanchez *sup.*
c. 54. n. 16. Suarez, Layman, & alii,
quos sequitur Bonacina *sup.* n. 16.
Diana pluribus locis, Gobat num.
293.

Unde potest etiam fieri cum ab-
sente.

258 P. 3. De Jubileo extraordinario.
fente, Tambur. *sup.* §. 4. n. 52. cum
aliis.

R. 2. Potest fieri commutatio ante-
quàm quis ullum ex præscriptis ope-
ribus exequatur, dummodò habeat
animum exequendi. Ita plerique,
cum quibus Gobat n. 303.

Quòd si deinde mutet, animum,
nec exequatur, tenet nihilominùs
commutatio. Suarez *sup.* c. 16. n. 11.
Sanchez, Portel, &c. Nec peccat gra-
viter. Sanchez c. 54. n. 54. cum Hen-
riquez, & aliis; Diana p. 2. tr. 2.
miscell. R. 13. & alii, contra Suarem
isto num. 11. Portel v. *Voti commutatio* n.
52. sibi contrarium, v. *Indulg. in Addit.*
n. 20. & alios. Vide *suprà sect.* 10. q. 5.
de taliter absolute à Casibus reserva-
tis & Censuris.

R. 3. Potest fieri ista commutatio
toties quoties, etiam novorum vo-
torum, quæ emitteres durante Jubi-
læo. Henriquez l. 6. c. 16. n. 3. lit. O.
Portel v. *Voti commutatio*, *Addit.* n. 101.
Sanchez c. 54. num. 26. Trullenck
sup.

sup. dub. 9. n. 7. Vide sup. sect. 10. q. 2.

Q. 6. Quomodo facienda sit commutatio?

R. 1. Absolutè, non autem sub conditione de futuro. Licèt enim, per se loquendo, non peccaret commutans, qui diceret: *Commuto tua vota, dummodò exequaris opera in Bullâ præscripta;* (sicuti reverà graviter peccaret, qui ita absolveret à censuris aut à peccatis) tamen melius est non facere restrictionem, ubi non facit Papa, vel certè differre commutationem. Suarez cap. 16. n. 10. Gobat n. 296. Qui etiam singulariter notant, ne unquam Confessarius commutet sub conditione: *Si ipsam Indulgentiam fueris reipsâ consecutus*: quis enim sciet unquam, se fuisse consecutum Indulgentiam?

R. 2. Expedit sæpè, fieri commutationem in res quas Vovens solebat ex devotione facere. Non potest autem fieri cōmutatio in opera, ad quæ quis tenetur ex gravi obligatione.

Lessius

260 P. 3. De Jubileo extraordinario.
Lessius loco q. 2. citato n. 101. sine,
Gobat n. 302. Alloza v. *Votum*, sect. 4.
n. 52.

R. 3. Potest etiam fieri datâ optio-
ne Pœnitenti, ut ex pluribus propo-
sitis hoc vel illud faciat loco sui voti;
modò hoc, modò illud; hoc, vel illo-
die, &c. Gobat *ibid.*

R. 4. Potest commutatio voti intra
tempus Jubilæi ita fieri, ut tamen
tunc non fiat actualis subrogatio in lo-
cum materiæ voto promissæ. Potest
enim Confessarius dicere Pœnitenti:
Ex nunc commuto tuum votum in opus
quod tibi designabo post tres, quatuor heb-
domadas. Sanchez *sup. c. 54. n. 31.* cum
Rodriguez, Vivaldo, Sayro, &c.
Diana p. 10. tr. 14. R. 27. Gobat num.
305. Alloza v. *Votum*, sect. 5. n. 35.

Imò potest Confessarius dicere:
Commuto tuum votum in id quod talis vir
doctus (etiam Laicus) censuerit commu-
tandum. Sanchez *ibid.* Lessius de *Justit.*
l. 2. c. 40. n. 109. Layman de *Voto*
cap. 8. n. 27. ex Vivaldo; Trullenck.

sup.

sup. dub. 9. n. 1. Portel v. Indulgentia,
in Addition. n. 17. Gobat n. 305.

Neque peccabit Pœnitens contra
votum, etiamsi ante substitutionem
materiæ fecerit contra prius votum:
Quia hujus obligatio jam cessat, seu,
est translata in materiam subrogan-
dam. Sanchez n. 32. Lessius modò
citatus, Castropalao tr. 24. pu. 12. §.
3. n. 7. Trullenck loc. cit. Gobat n.
306. contra Emman. Rodriguez, &
alios. Quæ doctrina sic intelligenda
est, ut dilatio substitutionis sit ratio-
nabilis, & nullo modo in fraudem.

R. 5. Potest etiam Confessarius
tunc non commutare, sed differre
commutationem in aliud tempus,
etiamsi tempus Jubilæi transeat; si
velit maturius considerare commu-
tationis modum, &c. Suarez de Voto
l. 6. c. 16. n. 15. Sanchez sup. n. 33. Por-
tel num. illo 17. Castropalao n. 8. Dia-
na p. 1. tr. II. R. 52. Trullenck n. 2.
Alloza v. Votum, sect. 5. n. 35.

Imò potest hoc facere Confessa-
rius,

262 P. 3. De Jubileo extraordinario.
rius, etiamsi nullum in specie votum
intelligat. Si enim Pœnitens dicat, se
habere plura vota, quorum commu-
tationem petat, aut etiam quædam,
quorum jam non meminit; potest
Confessarius aliis negotiis impedi-
tus, aut aliâ de causâ, ei respondere:
*Illa vota mihi post exactum Jubileum in-
dica, de illis conare reminisci, &c. &
commutabo.* Suarez *sup.* Sanchez n. 34.
& 37. Castropalao *sup.* Gobat n. 307.
dicens esse contra Suarez: sed mihi
certè videtur Suarez à nobis stare; &
verò etiam citatur à Bartholomæo
à S. Fausto, *Thesauro Religios.* c. 4. q.
62. idem quod nos tenente.

Rectè autem observat Suarez,
tunc oportere ut Vovens obtinuerit
Jubileum: nam, quæcumque ex cau-
sâ id prætermiserit, eo ipso erit inhae-
bilis ad recipiendam postea commu-
tationem.

Quòd si Pœnitens memor sit se vo-
to ligatum, at immemor speciei, seu
materix ejus in particulari, nec etiam

con-

concesso longiori tempore possit ejus meminisse; poterit Confessarius uti prudenti arbitrio, & juxta modum obligationis, & circumstantias occurrentes, commutare in aliquam materiam. Suarez & Sanchez *ibid.* Trullenck *sup. dub. 9. n. 3.*

Q. 7. An possit etiam commutari debitum, seu pœna v. g. pecuniaria contracta ex violatione voti pœnalis, ex. c. de non peccando contra castitatem sub pœnâ erogandi in eleemosynam quinque aureos?

R. Affirmativè. Suarez l. 6. c. 200 n. 19. Sanchez De Matrim. l. 8. disp. 15. n. 14. & in Decal. l. 4. c. 52. num. 10. Lessius de Justit. l. 2. c. 40. num. 108. Malderus in 2. 2. tr. 10. c. 5. dub. 11. Filliucius tr. 26. num. 295. Diana p. 1. tr. 11. R. 46. cum Joan. de la Cruz & aliis; Petrus à S. Joseph, De 2. præc. Decal. sine.

S E C T I O XIII.

DE VOTIS CASTITATIS ET
RELIGIONIS.

Q UÆST. I. Quot sint Vota Summo Pontifici reservata?

RESP. Quinque; scilicet Votum peregrinationis Romanæ, seu ad Limina Apostolorum: Compōstellanæ, seu ad S. Jacobum; & Jerosolymitanæ, (quod vocatur Ultramarinum; sive sit in subsidium Terræ sanctæ, sive solius devotionis ad invisenda loca sancta Jerosolymæ: de quo Sanchez in Decal. l. 4. c. 40. & 77. Lessius De Justit. l. 2. c. 40. n. 122.) Votum Castitatis & Religionis.

Quare illorum dispensatio vel commutatio per nullam Bullam censetur concessa, nisi exprimatur. Quæ enim speciatim reservantur, ea specialem & expressam concessionem postulant; ut habes apud Layman

c. 8.

c. 8. n. 7. Quando tamen Bulla concedit, ut solet in Jubilæo, *potestatem commutandi omnia vota, exceptis votis Castitatis & Religionis*; hoc ipso dari potestatem commutandi vota triplicis illius peregrinationis, docet ipse usus & consensus Doctorum, fundatus in exceptione firmante regulam in non exceptis; de quo Sanchez *sup. n. 18. & 19.*

Q. 2. *Qualia debeant esse ista vota, ut censeantur reservata?*

R. Quia votorum reservatio odiosa est, quippe quæ potestatem ordinariam restringit, & diminuit; ideò strictè interpretanda est, & intelligenda de votis certis, absolutis, & perfectis trium illarum Peregrinationum, Castitatis, & Religionis. Hinc varia speciatim referemus, cum probatis Authoribus, de votis Castitatis & Religionis: quorum non pauca, utpotè communia, usui etiam esse poterunt extra Jubilæum pro votis istarum Peregrinationum.

M

I. Nul-

I. Nullum votum, de quo dubitatur an si reservatum, sive dubium sit juris, sive facti, est reservatum; ac consequenter potest illud commutare Confessarius vi Jubilæi, (& extra Jubilæum, qui habet potestatem commutandi; & ita deinceps:) commutare, inquam, si nempe dubium non sufficiat ad excusandum votentem à voti obligatione: si enim excusat, nullâ opus est commutatione. Suarez *c. 26. n. 6.* Sanchez *c. 40. n. 26.* Layman *c. 8. n. 14.* Gobat *tr. II. qui est De Voto n. 330.* Platelius *p. 3. n. 812.*

Et, quamvis postea deprehendatur certò fuisse reservatum, manebit tamen verè commutatum. Sanchez *c. 44. n. 10.* Lugo *de Pœnit. disp. 20. n. 23.* Tamburinus *de exped. confess. l. 2. c. 1. §. 4. n. 25.*

II. Votum Castitatis, &c. ex metu levi injustè incusso, non est reservatum: quia non est perfectè liberum; adeoque est commutabile. Sanchez

c. 40. n. 30. Lessius c. 40. n. 127. Portel Dub. Regular. v. Voti dispensatio, Ad-
dit. n. 77. Dianap. i. tr. 11. R. 73. Pla-
telius sup. & alii cum communiore
sententiâ Navarri, Angeli, Fumi,
Emm. Rodriguez, &c.

III. Votum Castitatis, &c. emis-
sum cum intentione se solum obligan-
di venialiter, non est reservatum.
Sanchez n. 47. Bonacina De Voto q. 2.
pu. 7. §. 4. n. 20. Diana sup. R. 25. Al-
loza v. Votum, sect. 5. n. 28. Gobat De
Jubil. n. 316. & alii.

IV. Nec votum Castitatis, &c. con-
ditionale (nempe in futurum contiu-
gens, aut conditione non inexistente
tacite) aut poenale; ut cum dixisti: Si
Deus hoc me periculo liberaverit, Si ite-
rum me inebriavero, voveo me servaturum
perpetuam castitatem, ingressurum Reli-
gionem, &c. Idque non tantum ante
conditionem impletam, aut culpam
commisam, ut communiter admit-
tunt: sed probabiliter etiam post, ut
cum Ant. Gomezio, Petro de Ledes-

268 P. 3. De Jubileo extraordinario.
ma, & aliis, docent Sanchez De Ma-
trim. l. 8. disp. 10. num. 8. & 13. & in
Decal. l. 4 c. 40. num. 91. & 99. Portel
Dub. Regular. v. Confessor. n. 28. Mal-
derus in 2. 2. tr. 10. c. 5. dub. 10. Trul-
lenck in Decal. & in Bull. Cruc. Petrus
Marchantius Tribun. Sacram. to. 2. pag.
288. sine R. 2. Gordonus l. 6. q. 5. num.
82. Diana pluribus locis, & alii. Vide
& Lessium De Justit. l. 2. c. 40. n. 130.
& 131.

Et quidem, etiam si post impletam
conditionem confirmatum fuerit vo-
tum: Quia talis confirmatio cadit
supra votum à principio non absolu-
tum, sed conditionale; atque adeò
nullam majorem obligationem addit
ad primum votum, sicque secundum
illud etiam est commutabile. Diana
p. 6. tr. 8. R. 16.

V. Nec est reservatum votum Ca-
stitatis, &c. alternativum seu disjun-
ctivum, cujus altera pars non est re-
servata; ut, *Voveo perpetuam Castita-
tem, aut perpetuam abstinenciam à carni-
bus;*

bus; quando scilicet res est adhuc integra, quia scilicet, vovens nondum elegit partem reservatam. Nam juxta Regulam Juris 70. *In alternativis electio est debitoris; & sufficit alterum impleri.* Sanchez *cap. illo 40. n. 42. & 43.* cum Suarez, Sayro, Azorio, Lessio *n. 132.*

Existimat tamen Malderus modò citat. etiam postquam elegisti partem reservatam, posse adhuc hanc commutari, si novo voto eam non elegeris. Et hanc sententiam, multùm probabilem dicit Diana *p. 1. tr. 11. R. 65.* & iterùm cum Angelo Bossio, *p. 5. tr. 12. R. 60.* & tuetur Tamburinus *in Decal. l. 3. c. 16. §. 4. n. 31. quia,* inquit, *sic votum remanet in primæva suâ naturâ;* ergo non reservatum. Et hoc etiam docet Matth. de Moya *tr. de Relig. disp. 1. q. 2. §. 2. fine.*

Hanc sententiam censet Gobat *n. 317.* multùm alienam à communi sensu. non tamen improbabilem. Et esset reverà maximè probabilis, si partem

270. P. 3. De Jubilæo extraordinario.
reservatam elegisses simplici tantum
proposito, & non cum voluntate te
obligandi, seu potius, priorem obli-
gationem determinandi. Vid. Laym.
c. 8. n. 12. Castropalao De Voto disp. 2.
pu. II. n. 6.

Hoc certius: Si pars non reservata
reddatur impossibilis; ut, quia inci-
disti in gravem infirmitatem; partem
alteram non remanere reservatam:
Quia per accidens est, alteram non
posse eligi. Sanchez c. 40. n. 44. cum
Suarez; Layman n. illo 12. Castropa-
lao n. 6. Tambur. sup. n. 30.

VI. Votum Religionis, &c. emis-
sum sub aliquâ circumstantiâ acci-
dentali, reservatum non est quâ parte
illam circumstantiam spectat. Ut, si
voveris ingredi Religionem S. Fran-
cisci, strictiorem, hoc anno, &c. po-
test circumstantia illa commutari, ut
ingrediaris aliam Religionem, laxio-
rem, anno sequenti, &c. Manebit ta-
men votum ingrediendæ Religionis.
Sanchez c. 40. n. 74. cum Emm. Ro-
dri-

driquez, Petro de Ledesma, Azorio,
Lessio, &c.

Idem est de voto exequendi sta-
tim votum Religionis: Quia est vo-
tum distinctum à voto Religionis
Sanchez n. 76. Basil. Pontius De Ma-
trim. l. 8. c. 8. n. 25. Castropalao pu.
II. n. 4.

Q. 3. Quale speciatiim debeat esse Vo-
tum Castitatis, ut censeatur reservatum?

R. Debet esse perfectum & de ca-
stitate propriâ & perfectâ, seu, de to-
tali & perpetuâ in futurum abstin-
tiâ ab omni voluntariâ delectatione
venereâ, tam intra quàm extra conju-
gium. Doctores communiter apud
Gobat De Jubil. n. 312.

Hinc I. reservatum non est votum
castitatis non perpetuæ, ut 10. 15. 20.
annorum.

Censetur autem perpetuum votum
castitatis 100. annorum, eò quòd vita
hominis præsumatur non diutiùs du-
rare. Sanchez c. 40. n. 49. Lessius n.
123. Trullenck Bull. Cruc. l. 1. §.

272 P. 3. De Jubilao extraordinario.

7. c. 3. dub. 15. n. 7. Barthol. à S. Fausto *Thesauro Relig. t. 3. q. 71. &c.*

Unde, si quis octogenarius voveret se 20. annis servaturum castitatem, tale votum reservatis annumerandum esse, verosimiliter infert Gobat n. 313. Trullenck *ibid.*

II. Reservata non sunt vota non contrahendi in matrimonium, non fornicandi, non tangendi mulierem, non petendi debitum conjugale; nec votum non petendi nec reddendi debitum, factum de communi consensu conjugum, Lessius n. 123. nec votum permanendi in statu viduali, matrimonii leges sanctè servandi, seu castitatis conjugalis, nisi hoc votum sit annexum auctoritate Pontificiâ Statui Religioso, ut est hodie Statui Equitum militarium, præter Equites sancti Joannis, qui absolutam castitatem voverunt. Sanchez c. 40. n. 50, Layman c. 8. n. 8.

III. Non est reservatum votum Virginitatis servandæ, quando constat

stat non esse omnimodæ castitatis, sed
solummodo corporis integritatem servan-
di, consistentem in abstinentiâ à pri-
mo actu, per quem virginitas deper-
ditur.

Dixi, *quando constat*; cum scilicet
vovens expressè voluit non obligare
se ad totalem castitatem. Nam, si de
tali limitatione non constat expressè,
censetur votum perfectum & absolu-
tum castitatis, adeoque reservatum.
Sanchez *n. 65.* cum Azor, Sayro, Les-
sio; Diana *p. I. tr. II. R. 60.* Trullenck
suprà. Vide tamen De Moya *tr. de Re-*
lig. disp. I. q. 2. §. 2.

IV. *Votum Castitatis absolutæ*,
emissum à conjugè absque alterius li-
centiâ, matrimonio jam consumma-
to, non est reservatum, cum non sit
omnimodæ castitatis. Sanchez *cap.*
40. n. 52. Diana *sup. R. 82.* Trullenck
n. 12. cum aliis.

Factum autem matrimonio non-
dum consummato, reservatum erit, si
nempe factum sit animo ingrediendi

274 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
in Religionem, ad illud implendum,
sciendo non esse aliud medium. San-
chez, Diana, Trullenck *ibid.* &c.

Idem dicendum, si conjux cum al-
terius licentiâ emiserit votum casti-
tatis, etiam post matrimonium con-
summatum, animo ingrediendi Reli-
gionem &c. Sanchez *n.* 54. Trullenck
n. 14. cum Ludovico à Cruce.

Quòd si uterque conjux, communi
consensu, & per modum contractus,
castitatem vovisset; tunc esset reser-
vatum: quia absolutæ & omnimo-
dæ castitatis. Navarrus, Henriquez,
& alii, quos citat & sequitur San-
chez *De Matrim.* l. 8. *disp.* 11. *n.* 10. &
in Decal. l. 4. c. 40. *n.* 57. Sayrus l. 6.
c. 11. *n.* 53. Diana R. *illâ* 82. Trullenck
n. 16.

Rectè autem monet Layman c. 7.
n. 16. *sine*, conjugibus, nisi senes sint,
non esse facile suadendum, ut perpe-
tuæ continentiæ votum edant.

V. Votum assumendi Ordinem sã-
crum, non est reservatum: quia non
est

est votum castitatis, sed votum assumendi statum, cui annexa est castitas. Diana R. 64. cum Henriquez, Sanchez, Fernandez, & aliis; sicuti nec votum vovendi castitatem. Diana R. 76. Castropalao pu. 11. n. 1. cum Suarez, Sanchez, & aliis.

VI. Potest etiam commutari, quando diversis votis varia ad castitatem pertinentia sunt promissa, ita ut ex omnibus illis junctis consurgat obligatio ad perfectam castitatem. Ut, si quis semel promiserit se non initurum matrimonium, & iterum se non fornicaturum, & iterum se nullum peccatum venereum admissurum. Quia quodlibet horum est commutabile, cum non sit reservatum: ergo & omnia illa simul. Nam Vota posteriora se habent per accidens ad prius.

Hoc autem intelligendum est, nisi id ultimum votum, quo castitas perfecta completur, consultò ille fecerit, ut perfectâ castitate obstrictus maneat. Tunc enim censetur priora

276 P. 3. De Jubileo extraordinario.
cum hoc posteriori conjungere, &
velle perfecto castitatis voto se ob-
stringere, Sanchez c. 40. n. 68. & cum
eo Diana p. 1. tr. II. R. 67. Trullenck
num. 25. citans etiam Ludovicum à
Cruce,

Q. 4. *Quale speciatim debeat esse Vo-
tum Religionis?*

R. Debet esse absolutum & perfe-
ctum Religionis propriè & simplici-
ter dictæ.

Hinc I. Vota Religiosa, seu per
quæ fit quis verè Religiosus, ita sunt
reservata, ut à nullo saltem qui sit in-
ferior Summo Pontifice sint dispen-
sabilia aut commutabilia.

Idem dicendum de votis peculia-
ribus quarundam Religionum, an-
nexis Professioni seu Votis Religiosis
substantialibus, ut Voto vitæ quadra-
gesimalis in Ordine Minimorum,
Votis quibusdam peculiaribus in So-
cietate JESU, &c. Diana p. 6. tr. 8.
R. 34. cum Suarez, & aliis. Et de his
non est difficultas.

II, Vo-

II. Votum Religionis, scilicet, (ut communiter intelligitur) ingrediendæ, reservatum est, si sit propriè dicta Religio, hoc est, à Summo Pontifice approbata: nam Votum Religionis non approbatæ, non est reservatum.

III. Votum perseverandi in Religione, probabiliter commutari potest ex justâ causâ, v. g. propter austeritates majores, quas experitur Novitius: est enim votum virtute diversum à vōto ingrediendi Religionem. Unde tunc non commutatur votum Religionis, sed tantum qualitas adjuncta, quæ nullibi reservatur. Sanchez de Matrim. l. 8. disp. 15. n. 4. & in Decal. l. 4. c. 40. n. 75. Lessius De Just. l. 2. c. 41. n. 46. Fagundez in 2. præc. Decal. l. 2. c. 41. Malderus in 2. 2. tr. 10. c. 5. dub. 10. & alii, quos citat & sequitur Diana p. 1. tr. 11. R. 79 & p. 11. tr. 8. R. 18. Trullenck in Bull. Cruc. Basil. Pontius De Matr. l. 8. c. 8. nu. 25. &c.

278 P. 3. De Jubileo extraordinario.

Q. 5. An commutari possint Juramenta perpetuæ Castitatis, & ingredienda Religionis?

R. Affirmant Tabiena, Petr. de Ledesma, & alii, quorum sententiam probabilem censent Diana p. 4. tr. 4. R. 69. & p. 5. tr. 12. R. 59. & p. 10. tr. 14. R. 17. Tambur. in Decal. l. 3. c. 7. §. 3. n. 7. & alii apud Moyam tr. de Relig. disp. 1. q. 4. Quia in jure nullum juramentum reperitur Pontifici reservatum: neque ex eo quòd vota sint reservata, sequitur quòd sint & juramenta circa eandem materiam; cum obligatio voti sit major obligatione juramenti, ex S. Th. 2. 2. q. 89. a. 8. quem plerique sequuntur.

Negant esse commutabilia, Cajetanus, Sorus, Toletus, Valentia, Suarez l. 6. de Voto c. 14. n. 12. Fagundez sup. c. 42. n. 4. sine, Layman l. 4. tr. 3. c. 11. n. 4. & 8. Turrianus Select. disp. pag. mihi 183. Moya sup. Portel dub. Regul. v. Voti commutatio, Platelius p. 3. n. 825. & alii communiùs. Quia ejus-

ejusmodi juramenta includunt Votum, seu promissionem Deo factam: saltem in Jure, juramenta pia æquiparantur votis.

Sanchez *De Matr. l. 8. disp. 13. & in Decal. l. 3. c. 19. n. 6.* mediâ quasi viâ, tenet, regulariter & ut plurimum hæc juramenta esse reservata: quia regulariter includunt votum, seu promissionem Deo factam, atque adeò fortiùs obligant quàm vota; at non esse reservata, si promissionem Deo non includant: ut, si quis non respiciens Deum, quasi volens ei aliquid in ejus obsequium offerre, sed solùm eum offerre in testem intendens, v. g. ex indignatione quòd non sit adeptus dignitatem, aut nobiles nuptias quas prætendebat, juret se ingressurum Religionem.

Sanchezium sequitur Malderus *in 2. 2. tr. 10. c. 6. dub. 11.* & quidam alii apud Moyam *sup.* qui ab illis se non dissentire dicit, casu quo detur juramentum de re futurâ, v. g. castitate.

ser-

280 P. 3. De Jubileo extraordinario.

servandâ, quod promissorium simpliciter non sit: Casum autem illum non admittit, saltem regulariter loquendo, quidquid sit de possibili.

Q. 6. Quae regula servanda in commutationibus Votorum?

R. Nulla certior regula dari potest, quàm prudens arbitrium Confessarii, qui expensis omnibus circumstantiis personæ, naturæ, & finis voti, æqualitatem vel quasi, in Domino constituat.

Generaliter igitur observet in primis, ut commutatio voti fiat in rem, maximè, quoad potest, conducibilem ad finem, ad quem votum fuerat emissum, & ut cedat in majus emolumentum spirituale; moneatque, transferri obligationem in rem subrogatam: posse nihilominus redire ad priorem voti materiam.

Generales quasdam Regulas affert Suarez to. 2. de Relig. l. 6. c. 19. Sanchez etiam particulares circa plura vota, in Decal. l. 4. c. 59. Tamburinus

in

*in
bil*

*C
re J*

*qua
abs
nite
tisf
den
Sac
par
tant
quâ*

*Jubi
E
niff*

S. 14. De Pœnitentiâ, & Indulg. 281
in Decal. l. 3. c. 16. §. 6. Gobat De Ju-
bilao c. 42.

SECTIO XIV.

DE POENITENTIA, ET INDUL- GENTIA.

QUÆST. I. An, & qualis Pœnitentia,
seu Satisfactio, à Confessario tempo-
re Jubilæi injungenda?

RESP. Omnino injungenda est ali-
qua. Tum quia Bulla generatim &
absolutè dicit, injungendam esse pœ-
nitentiam salutarem: tum quia Sa-
tisfactio, ex Conc. Florentino & Tri-
dentino, est intrinsecè constitutiva
Sacramenti Pœnitentiæ, non quidem
pars essentialis, sed pars integralis
tantum. Potest tamen injungi minor,
quàm extra Jubilæum.

Q. 2. Quæ Indulgentia concedatur in
Jubilæo?

R. Indulgentia plenaria, seu ple-
nissima, ut habet Bulla, omnium pec-
cato.

282. P. 3. De Jubileo extraordinario-
catorum; id est, ut Bonifacius VIII.
interpretatus est. (teste Glossatore,
qui tunc aderat præsens, ipsius Extra-
vagantis, *Antiquorum, de Pœnit. & re-
mission.*) tanta, quanta ullo modo de po-
testate clavium dari potest; atque adeo
datur relaxatio omnis pœnæ tempo-
ralis pro peccatis actualibus jam di-
missis debitæ non solum in foro Sa-
cramentali; sed etiam debitæ in foro
Dei, seu in Purgatorio; ut docet S.
Thomas in 4. dist. 20. q. 1. a. 3. que-
stiunc. 1. & est communis & certa Do-
ctorum sententia; teste Cardinali de
Lugo *De Pœnit. disp. 27. n. 7.*

Q. 3. An semper obtineatur Indulgen-
tia illa plenaria à perficiente opera præ-
scripta?

R. Affirmativè, si opera ritè perfici-
antur; S. Th. modò citat. Joannes
Major q. 2. Paludanus q. 4. *sub finem*;
Suarez in 3. p. 10. 4. disp. 52. sect. 8. Fil-
liucius tr. 8. n. 164. Castropalao pu. 9.
n. 18. & 19. citans etiam Emm. Ro-
driguez, Cordubam, Grassium, Bo-

S. 14. De Pœnitentiâ; & Indulg. 28
nacinam; Gobat De Jubil. c. 18. & De
Indulg. c. 19. & c. Nempe Indulgentia
est liberalis remissio, desumpta ex in-
finito thesauro meritorum & satisfac-
tionum Christi & Sanctorum. De
quo pluscula pag. 19. & seqq.

Meretur tamen haud dubiè plus
(ceteris paribus) ex opere operantis
is, qui præscripta opera diligentius &
ferventiùs perficit, ex generali Theo-
logorum doctrinâ de Merito: & tu-
tius etiam, totalem effectum Indul-
gentiæ consequitur nonnullis Theo-
logis aliquam inæqualitatem, illius
agnoscentibus, in diversitate devo-
tionis operibus peragendis. Vide Di-
castillo De Pœnit. Append. de Purgat.
n. 140.

Q. 4. An Indulgentiam plenariam lu-
cretur, qui retinet affectum erga aliquod
veniale?

R. Lucrari Indulgentiam plenariam
aliorum omnium peccatorum, sed
non istius venialis: Non enim dimit-
titur pœna, nisi priùs dimissa fuerit
culpa.

284 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
culpa. Bellarminus l. 1. de Indulgentiis
c. 13. Layman c. 6. n. 2. Gobat De In-
dulg. n. 278. Busenbaum, &c.

Q. 5. Quâ parte temporis, quo durat
Jubilæum, lucretur quis ejus Indulgentiam?

R. Eâ parte temporis, seu momen-
to, quo ultimum ex requisitis operi-
bus completur, si quidem tunc sit in
statu gratiæ. Nam *Conditionalis dispositio*,
statim post impletam conditionem
suum sortitur effectum, & non ante. L.
Cedere diem, ff. de verb. signific.

Quòd si tunc non lucretur, nun-
quam aliàs istam Indulgentiam lucre-
bitur, nisi fortè vera sit sententia,
quam aliqui tenent, reviviscere In-
dulgentiam amoto obice: quâ de
re vide dicta P. 1. sect. 3. q. 7.

Collige: si ultimum opus sit jeju-
nium, obtinebitur Indulgentia me-
dio noctis terminante diem jejunii,
etiamsi ante collatiunculam vesper-
tinam incidisset in phrenesim, vel in
somnia durantem ultra mediam
noctem.

S. 14. De Pœnitentiâ, & Indulg. 285
noctem. Neque enim requiritur ut
habeat usum rationis tunc, quando
effectum Indulgentiæ consequitur:
sed satis est quòd antè habuerit, &
compleverit opera non retractatâ vo-
luntate. Lugo De Pœnit. disp. 27. n. 79.
Diana p. 5. tr. 12. R. 4. sine, Gobat De
Indulg. n. 144.

SECTIO XV.

DE CONTINGENTIBUS TRANSACTO JUBILÆI TEMPORE.

QUÆST. I. *An possit Confessarius uti
potestate concessâ per Jubilæum, et-
iam transacto tempore?*

R. Non potest circa Pœnitentem,
qui Jubilæum non obtinuit, seu opera
adejus consecutionem injuncta non
præstitit, ut docent omnes.

Potest verò circa eum qui obtinuit,
&c. Jubilæum enim obtentum dat
jus omni tempore etiam post Jubi-
læum, eligendi Confessarium pro
iis

286 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
iis gratis acquirendis, quæ tempore
Jubilæi obtineri poterant, & tamen
non sunt obtentæ; ut ex Suarez De
Sacram. Pœnit. disp. 31. sect. 4. n. 20. a-
gente de absolutione à peccatis &
censuris, tradit Sanchez De Matrim.
l. 8. disp. 15. n. 17. & in Decal. l. 4. c.
54. n. 39. & tanquam fundamentum
plurium resolutionum ponit Gobat
De Jubil. n. 242.

Et talis videtur esse mens Pontifi-
cis: quæ colligi potest ex tenore ver-
borum Jubilæi, quibus tantum ope-
ribus injunctis præscribit tempus, in
quo exequenda sunt, non autem fa-
voribus Jubilæi, ut absolutioni à re-
servatis, &c. sicut bene observat San-
chez *ibid.* Castropalao de Indulgentiis
pu. 12. §. 3. n. 9. & alii.

Idem proportionaliter dicendum,
scilicet acquisitum esse illud jus, et-
iamsi Jubilæum nondum sit obten-
tum, seu nondum fuerint facta omnia
opera, sed tantum inchoata, & legiti-
mè prorogata, juxta superius dicta.

Hinc

Hinc potest Confessarius absolvere à reservatis, etiam longo tempore post obtentum Jubilæum, aut patrata tantum aliqua opera in ordine ad illud obtinendum, &c. Ut,

I. Si cœpisti confiteri tempore Jubilæi, & distulit Confessarius ex justâ causâ absolutionem; poterit, transacto Jubilæo, te absolvere ab omnibus peccatis, censuris, uti & commutare vota, sicut poterat tempore Jubilæi.

II. Similiter poterit te absolvere à reservatis, ex oblivione inculpabili in confessione tempore Jubilæi factâ omissis. Sà v. *casus reservatus*, nu. 7. Suarez, Sanchez, Lessius l. 2. de Justit. c. 40. n. 109. Layman, Lugo de Pœnit. disp. 20. n. 99. & alii communiter, cum Paludano, Navarro, &c.

III. Idem dicendum, si omisisti ex justâ causâ, v. g. ad vitandum grave damnum, quod tibi vel alteri, ex confessione peccati reservati, prudenter timebas. Lugo n. 116. Dianap. 3. tr. 4.

288. P. 3. De Jubilao extraordinario.
R. 150. sine, cum Homobono & aliis;
Alloza v. *Indulgentia*, sect. 4. n. 34.
Gobat n. 263.

IV. Idem dicunt circa commutationem votorum; nempe, si oblitus es illam petere tempore Jubilæi, posse Confessarium etiam longo post tempore commutare: id, inquam, dicunt Henriquez l. 7 c. 11. n. 4. Sayrus l. 6. c. 12. n. 17. Lessius, Sanchez, Castropalao *suprà*, Portel v. *Indulg. & Jubil.* tit. 2. n. 7. Diana p. 5. tr. 12. R. 40. Bartholom. à S. Fausto l. 4. q. 65. Gobat n. 243. (qui dicit, sæpius id se practicasse, etiam pluribus post Jubilæum annis, & commodè quidem, cum ad commutationem faciendam vi Jubilæi, non requiratur tam gravis causa, quàm ad faciendam vi Privilegiorum Apostolicorum) & alii, contra Suarez to. 2. de *Relig.* l. 6. c. 16. n. 14. & 15. Filliucium tr. 8. n. 279. Layman, Bonacinam, &c.

V. Imò etiam poterit fieri ista commutatio votorum, etiamsi tempore
Jubi-

Jubilæi nolueris illam petere; ut expressè tradit Sanchez *c. illo* 54. n. 40. Lessius *sup. Portel v. Indulgentia pro Jubilæo*, n. 18. Barth. à S. Fausto q. 86. Gobat etiam n. 309. &c.

Q. 2. An, quando Confessio perficitur post tempus Jubilæi, possit Confessarius absolvere tunc à reservatis, commissis post tempus Jubilæi?

R. Negat Lugo *disp. 20. n. 134.* cum Sanctarello, Alphonso de Leone, &c. quibus, tanquam aliquantò probabiliùs sentientibus adhæret Gobat n. 268. Quia licet propter causam jam inceptam prorogetur jurisdictio; prorogatur tamen illa sola jurisdictio, quæ priùs concessa fuerat, & ad eadem facienda: prior autem jurisdictio fuerat ad absolvendum à peccatis & censuris contractis ante aut intra tempus Jubilæi, & non ad aliud. Atque istud certum sibi videri, dicit Georgius de Rhodes §. 6.

Affirmat tamen Bartholomæus à S. Fausto *tr. de Jubil. apud Dianam p. 3.*

N

17.4.

tr. 4. R. 147. qui ejus sententiam probabilem putat, ut & ipsi Sanctarellus & Alph. de Leone. Quia, inquit Bartholomæus, per illam dilationem intendit Pontifex inducere Pœnitentes ad lucrandum Jubilæum. Sed qui de consensu v. g. Confessarii confessionem distulit, non potest lucrari Jubilæum, quin prius ab illis absolvatur, Ergo &c. Deinde cùm Jubilæum sit Principis beneficium, nulli præjudiciale, sine aliquo textu & validâ ratione non est restringendum.

Et hanc sententiam tenent etiam Bossius & alii apud eundem Dianam p. 5. tr. 12. R. 27. & p. 11. tr. 2. R. 54. & 55. Et Lugo ipse n. 138. favet non parùm huic sententiæ; quòd nempe fuerit quædam prorogatio Jubilæi facta à Confessario differente absolutionem in aliud tempus: unde negativam suam sententiam fundat maximè in tenore Bullæ Jubilæi ab Urbano VIII. concessi anno 1636. in quâ non videbatur concessa commutatio vel prorogatio

Con

Confessionis & Communionis, ut in aliis Bullis. Utitur autem illâ Bullâ, quia omnium novissima respectu ipsius scribentis, ut habet *disp. 27. n. 104.*

Q. 3. An possint etiam tunc commutari vota, à tali Pœnitente post Jubilæi tempus emissa?

Respondet, consequenter ad modò dicta, Affirmativè Diana p. 5. tr. 12. R. 27. cum Angelo Bossio. Affirmat etiam Pourié p. 2. c. 3. n. 2. Quia respectu illius Pœnitentis prorogatum est Jubilæum, seu facultas obtinendi favores vi Jubilæi concessos.

Q. 4. Quid, si Titius tempore Jubilæi non fuerit confessus, eò quòd non videbatur sibi conscius ullius peccati mortalis, implevit tamen cætera in Jubilæo præscripta; An postea à memor peccati reservati, poterit ab eo absolvi?

R. Retentiâ sententiâ admodum probabili, docente in Jubilæo non requiri confessionem nisi mortalium, (de quo *sect. 7. q. 1.*) dicendum subinde est, inquit Tho. Sanchez de *Matrim. l. 8. disp. 15.*

262 P. 3. De Jubilæo extraordinario.
n. 19. & in Decal. l. 4. c. 54. n. 41. posse
transacto Jubilæo à peccatis reservatis
oblitis absolutionem, votorum com-
mutationem, & alia, si quæ sit in Ju-
bilæo concessa, obtinere.

Ratio est: Quia, ut antè diximus,
Jubilæum semel obtentum dat jus om-
ni tempore eligendi Confessarium
pro iis, quæ usque ad finitum Jubilæi
tempus concessa erant. Et ita etiam
censet Lugo *disp.* 20. n. 102. Tenent
& Sanctarellus & Alphonsus de Leo-
ne, quorum opinionem censet proba-
bilem Dianap. 3. tr. 4. n. 150. qui ta-
men, teste Lugone, non benè adducit
Sanchez & Suarez quasi absolutè ne-
gantes. Tenent etiam Bartholomæus
& S. Fausto *Thesauro Religios.* l. 4. c. 67.
Cotonius apud Gobatum n. 243. Di-
castillo *De Pœnit. disp.* II. n. 164. & seqq.
Raymundus Bonal *tr.* 26. lect. 53. n. 4.
affert sententias affirmantem & ne-
gantem; neutram improbat.

Q. 5. Quid, si Titius confessus quidem
fuerit cum intentione perficiendi opera, sed
non perfecit?

R. Pote

S. 15. De contingent. post Jubil. 293

R. Poterit quidem elapso Jubilæo dari illi absolutio à reservatis; non tamen commutatio votorum; ut dictum est *sect. 10. q. 6.* quam recole: & præter Authores ibi citatos, ita etiam docet Pellizarius *tr. de Monialibus, c. 9. n. 21. §. Moneo 15.*

Q. 6. A quo Sacerdote potest dari absolutio reservatorum, & commutatio votorum, iis casibus, quibus dictum est posse dari finito tempore Jubilæi

R. A quolibet simplici Confessario communem jurisdictionem habente, ut loquuntur Suarez, Sanchez, & alii; seu, à quolibet Sacerdote communem jurisdictionem habente in mortalia, ut loquitur Lugo cum aliis; & est communis sententia.

Atque hinc finis esto Enchiridii; quod ejus, cujus solius est Jubilæum concedere, supremi in Ecclesiâ Catholicâ Pontificis, judicio humillimè submitto.

